

ဝိမိနိယံ အတ္ထရာယ်

—
ရေးသူ-သခင်စိုး။

၁၉၄၆-ခု

အာဏာသစ်၊ ပြန်ချီရေးဌာန။

အမှတ် (၁၁) မင်္ဂလာလမ်း၊ စမ်းချောင်း။

ရန်ကုန်မြို့။

တိုင်တည်ချက်။

“နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာအောင် ပင်ပမ်းတကြီး တွေးတောပြီးမှ အမှန်ကိုတွေ့မြင်သူသည် လူထုများ၏ခေါင်းဆောင်မဟုတ်ပေ။ “အန္တရာယ်” ကို ပဋိသန္ဓေတည်စကပင် သိမြင်ကာ၊ အလုပ်သမားများအားလည်း ဆိုက်ရောက်လာမည့်ဘေးကို ကြိုတင်သတိပေးနိုင်သူသည်သာ လျှင် ခေါင်းဆောင်မည်ပေသည်” (လီနင်)

ဤကား ပစ္စည်းမဲ့ခေါင်းဆောင်နှင့် ပါတ်သက်သည့် လီနင်၏သတိပေးချက်ပေတည်း။

“လူထုများအတွက် ဝါဒဖြန့်ချိရုံ-လှုံ့ဆော်ရုံဖြင့် မလုံလောက်သေး။ လူထုကိုယ်တိုင် နိုင်ငံရေးအတွေ့အကြုံရရှိပြီးမှသာ—သဘောပေါက်လာကြမည်” (လီနင်)

ဤကားနောက်လိုက်လူထုများနှင့်ပါတ်သက်သည့် လီနင်၏ထင်မြင်ချက်ပေတည်း။

အကြမ်းဘက်နေသည့် ဓနရှင်လူတန်းစားနှင့် စေ့စပ်ခြင်း၊ လျှော့ပေးခြင်းတို့ကိုရှေ့နေလုပ်ခဲ့သည့် ဆိုရှယ်လစ်ဒီမိုကရက်ခေါ်ဂျာမန်အချောင်သမားများ၏ပယောဂကြောင့် ဂျာမနီပြည်တွင်ဖက်စစ်အောင်ပွဲဆင်ခဲ့သည်။ ဂျာမနီပြည်နှင့်တကမ္ဘာလုံးကိုလည်း သွေးချောင်းစီးစေ-အရိုးထောင်လိုပုံခဲ့စေပြီ။

နောင်တွင် ဗမာပြည်၌နိုင်ငံခြားနယ်ချဲ့သမားများ၊ အချောင်သမားများနှင့်ပြည်တွင်းဖောက်ပြန်ရေးသမားတို့ပူးပေါင်းကာ၊ လူထုများအား အကြီးအကျယ် ဘိဒိုက်ချုပ်ချယ်သည့်ကိစ္စကြီးဆိုက်ရောက်လာရန် တိတ်နို့မိတ်တွေပေါ်နေပြီ။ (ရခိုင်ပြည်နှင့် ထားဝယ်ကိစ္စ ဗမာပြည်အရပ်ရပ်တွင်ဘိဒိုက်မှုတွေပေါ်နေခြင်း၊ လယ်ပိုင်ရှင်များ၏အကြမ်းဘက်မှုများ) အကယ်၍ ဤကိစ္စကြီးပေါ်လာလျှင်——

အချောင်သမားဝါဒ “အန္တရာယ်” ကို ကြိုတင် သတိပေးပါလျက် အချောင်သမားများနောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင်လိုက်သွားပြီးလျှင် အချောင်သမား၏ သစ္စာဖောက်မှုကိုလည်း ယခုထက်တိုင် ဆက်လက်အားပေးနေသည့် ဗဟိုရဲကော်မီတီ ၁၇ ဦးအပေါ်တွင် ဤပြစ်ချက်ကြီးတစ်စေရမည်။

ဤအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ကြိုတင်သတိပေးကောင်းလားဟု ပြည်သူတို့က နောင်အပြစ်မပြောနိုင်အောင် တိုင်းပြည်အားလည်း ယခုကပင် ကြိုတင်၍ လေးနက်စွာ တိုင်တည်လိုက်သည်။

ခကားချီး II

မြတ်သျှနယ်ချဲ့စံနစ်၏ဩဇာခံဖြစ်သောအချောင်သမား သဘောတရားကို တိုက်ဖျက်ခြင်းသည် တော်လှန်ရေးသဘောတရားတရပ်ကို ဖန်တီးခြင်းမည်ပေသည်။ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် လီနင်ဝါဒခေါ်သော တော်လှန်ရေးသဘောတရားသည်။ အစမှအဆုံးတိုင်အောင်အချောင်သမားဝါဒကို တိုက်ဖျက်သော သဘောတရား ဖြစ်ပေသည်။

တော်လှန်ရေးသဘောတရားတရပ်မရှိဘဲတော်လှန်ရေးလုပ်ငန်းမရှိနိုင်ဟုလီနင်ကဆိုထားလေရာ အချောင်သမားဝါဒကို နိုင်အောင် အလျင်တိုက်ပြီးမှ နယ်ချဲ့စံနစ်ကို တွန်းလှန်ဖျက်သော လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကိုဆင်နွှဲနိုင်မည်။

အချောင်သမားဝါဒကိုနိုင်အောင် အလျင်ကြိုတင်၍မတိုက်ဘဲ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကို ဆင်နွှဲနိုင်မည်ဟု အထင်ရှိသောသူသည် ကုလို့မရအောင် စိတ်ကူးယဉ်နေသောသူသာဖြစ်ရမည်။

ထို့ကြောင့် အချောင်သမားဝါဒကို အနိုင်မခံအရှုံးမပေးဘဲတိုက်ခိုက်ရင်း အချောင်သမားများနှင့်တပါတီထည်း၌ ညီညွတ်ရေး ရနိုင်သည်ဟု ရှေ့နေ လုပ်သောသူသည် နယ်ချဲ့သမား၏သူလျှိုအလုပ်ကို စိတ်ရောကိုယ်ပါလုပ်နေသောသူသော်လည်း ဖြစ်တန်ရာသည်။ သို့မဟုတ်အရှုံးထောင်မှလွတ်ထွက်လာသောသူသော်လည်း ဖြစ်တန်ရာသည်။

သခင်စိုး။

၉-၄-၄၆။

အခန်း—၁—အာဏာသစ်။

မိုလိုတေ့ဖ်။

မော်စကိုမြို့တွင် များမကြာသေးမီက အမေရိကန် အင်္ဂလန်နှင့် ဆိုဗီယက် ရုရှား နိုင်ငံကြီး သုံးနိုင်ငံမှ နိုင်ငံခြားဝန်ကြီးများ တက်ရောက်ဆွေးနွေးသော ကွန်ဗရင့်၌ အမေရိကန်နှင့် အင်္ဂလန်တို့က တဘက်၊ ဆိုဗီယက် ရုရှားက တဘက်သဘော ကွဲလွဲချက်တရပ်ဖြစ်ခဲ့ဘူးလေသည်။ ထိုသဘော ကွဲလွဲချက်သည်ကား ဗြိတိသျှ အင်ပါဟာအတွင်းရှိ ဒိုဒီနိုယံ နိုင်ငံများသည် လွတ်လပ်သော နိုင်ငံများ မဟုတ်သောကြောင့်၊ နိုင်ငံပေါင်းချုပ်အသင်းကြီးက ဆုံးဖြတ်သော ကိစ္စများတွင်၊ ဒိုဒီနိုယံနိုင်ငံများမှ တက်ရောက်သော ကိုယ်စလည်များ မဲပေးခွင့် မရှိထိုက်ဟု မိုလိုတေ့ဖ်က ပြောခဲ့သော အချက်ဖြစ်ပေသည်။ မိုလိုတေ့ဖ်က ဤကဲ့သို့ ပြောသည်ကို အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားတို့က ဒိုဒီနိုယံ နိုင်ငံများသည် လွတ်လပ်သော နိုင်ငံများ ဖြစ်သောကြောင့် မဲပေးခွင့် ရှိရမည်ဟု အကြပ်ကိုင်ကာ၊ ဆိုဗီယက် ရုရှား အပေါ်တွင် ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အတင်း အနိုင်ယူခဲ့ကြလေသည်။

ဗမာပြည်တွင် ယခုအခါ အချို့သော နိုင်ငံရေး ပါရဂူများ၏ အာနုတော်တော်ကြောင့်၊ ဗမာပြည်သည် မကြာမီအတွင်း၊ ဒိုဒီနိုယံဆုတ်ချုပ်ရေးကို ယူရန် သင့်တော်ပြီဆိုသော ထင်မြင်ချက်သည် အလွန် ခေတ်စားလျက် နေပေသည်။

ဒိုမိနီယံ ကောသာဟလသည်။ အောက်ပါ ရပ်ကွက်များမှ ပေါ်ထွက်ခဲ့လေပြီ။

ဒိုမိနီယံ-ဇာတ်ခင်း သူများ။

“ဤပြဿနာကို (မြတ်သျှင်ထံမှ-ငွေချေးရန်) ဒိုမိနီယံ အုပ်ချုပ်ရေး (၈၁) လွတ်လပ်ရေးရပြီးသည့်အထိ၊ ဆိုင်းငံ့ထားရန်ကြံစည်ခြင်းသည် တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ တကဲ့လိုလားချက်ကို လစ်လျူရှုရာ ရောက်ပေသည်” (သခင်သန်းထွန်း-မက္ကင်ဇီအစီရင်ခံစာမှကောက်နုတ်ချက်။)

ဤယူဆချက်များ အားလုံးကြောင့် ပေါ်လွင်ထင်ရှား နေသော အချက်သည်ကား။ ဒိုမိနီယံအုပ်ချုပ်ရေးသည် ချက်ခြင်းလက်စား ရနိုင်သော အရေး-လက်တွေ့ ရည်မှန်းနိုင်သော အရေးဖြစ်ကြောင်းကို ခက္ကရ ပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပါတီသည် မိမိ၏လုပ်ငန်းစဉ်တွင် တိုင်းပြုပြည်ပြု သွတ်တော် ခေါ်ယူရေးကို ဘမ်းပြုထားကာ ဤအာမခံချက်ဖြင့် ရာထူးကို လက်ခံသင့်ပေသည်။” (သခင်သန်းထွန်း-မက္ကင်ဇီအစီရင် ခံစာမှ ကောက်နုတ်ချက်။)

“စပ်ကူး-မတ်ကူး-ခေတ်တွင် ရာထူးခန့်ခွဲရေးနှင့် ရာထူးအတွက် ထောက်ခံရေးတို့ကိုလုပ်ရာ၌၊ ဗမာတရားသူကြီးများ၏ဦးရေကို များစွာ တိုးချဲ့သင့်ကြောင်း သတိရသင့်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် နီးကပ်လျက် နေသည့် အနာဂတ်ကာလတွင်။ ဗမာပြည်သည် ဥပဒေအရ ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်လည်းပါသော ဒိုမိနီယံ အုပ်ချုပ်ရေးကို ရတော့မည် ဆိုသော အချက်ကြောင့်သာမဟုတ်သေး။ ဗမာတရားသူကြီးများသည် ဗမာ့ရပ်ကွက် ဆိုင်ရာအခြေအနေများ။ ဗမာ့ထုံးစံများ အသုံးအနှုံးများ ဓလေ့များ-စိတ်ထားများနှင့် အခြား အရာများကိုလည်း သိနားလည်ကြ ပေရာ။ ဗမာ တရားသူကြီးများသည်အခြားတရားသူကြီးများထက် အရည်အချင်းပိုရှိသောအချက်ကြောင့်လည်းဖြစ်ပေသည်။” (ကိုဗဟိန်းနှင့် သခင်သန်းထွန်းတို့ သဘောတူချက် ရပြီးဖြစ်သည့်- ဖ-ဆ-ပ-လ-ကား ဉာရစ်ခံထံ လေးစသာစာမှကောက်နုတ်ချက်။)

“နောက်ဆုံး၌၊ မြတ်နိုးတတ်၊ ဒိုမိုကရေစီကို လိုလားသူများသည်။ စစ်အောင်နိုင်မှုကိုရရှိကာ မြတ်သျှအင်ပါယာကြီးအားလည်း တကျပြန်ထောင်စု (ကွန်မွန်းဝဲလ်) အဖြစ်သို့ ပူးပေါင်း စေလိမ့်မည်” (ကိုသိန်းဖေရေး- “မြတ်သျှနှင့် နှစ်ဦး နှစ်ဘက် ပိုမို နီးစပ် ရေးသို့” မှကောက်နှုတ်ချက်။)

“စစ်ပြီး မြတ်နိုးသည် စစ်ပြီး။ ဗမာပြည်အား မလွှဲသာဘဲ ညွတ်လပ်ရေးနှင့် ဒိုမိုကရေစီလမ်းအတိုင်း ငြိမ်းချမ်းစွာကြီးပွားအောင် လုပ်သွားရတော့မည်” (ကိုသိန်းဖေရေး- အထက်ပါစာစောင်မှ ကောက်နှုတ်ချက်)။

“ဤကား ဗမာပြည်၏ ငြိမ်းချမ်းစွာဖြစ်ပေါ်ရေးဘဲခေါ်ခေါ်၊ ဥပဒေအရ ဖြစ်ပေါ်ရေးဘဲခေါ်ခေါ်။ အတွင်းရေး အာမခံချက် ပေထည်း။” (ကိုသိန်းဖေရေး- အထက်ပါ စာစောင်မှ ကောက်နှုတ်ချက်။)

“သားတော်အစဉ် မြေးတော်အဆက် မြစ်တော်အညွန့် အခွန်ရှည်စွာ။ ဗမာပြည်သူနှင့် မြတ်သျှပြည်သူတို့သည်။ တဦးကိုတဦး ဆက်လက်၍။ ကူညီရိုင်းပင်းရန်- သို့ကူညီရိုင်းပင်းရာတွင် ဒိုမိုနီယံဘဲခေါ်ခေါ်၊ သို့မဟုတ်- ဒီပြင်ဟာ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် ခေါ်ချင်ရာခေါ်။ တန်းတူရေးနှင့် တရားသဖြင့် ဖြစ်ရေးတွင် အခြေစိုက်ရမည်” (ကိုသိန်းဖေရေး- အထက်ပါ စာစောင်မှ ကောက်နှုတ်ချက်။)

“သော့ချက် ကုန် လုပ်ငန်းများ တွင်းတူးဌာနများ၊ ငွေယူပို့ဆောင်ရေးများ၊ ဘက်တိုက်ကြီးများကို တမျိုးလုံပိုင် ပစ္စည်းအဖြစ် ချက်ချင်းမလုပ်ရ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးခေတ်တွင် ချက်ချင်းလုပ်ရမည့် အလုပ်များတား.....”

“(က) မြေရှင်နှင့်ငွေရှင်တို့က သီးထောက်ခန့် အတိုးကို လျော့ယူရန် လယ်သမားများက ကျသင့်သော သီးထောက်ခကို ပေးကမ်းလှူဒါန်းကို ကယ်တင်ရေးအတွက် အပင်ပမ်းခံ၍ အလုပ်လုပ်ရမည်။” (ဤညွှန်- ငွေရှင်၊ မြေရှင်တွေကိုတော့ လျော့ယူဆိုပြီး လယ်သမားများကိုတော့ကျသင့်သော သီးထောက်ခကို မလျော့ဘဲပေးရမယ်။ အလုပ်ကို အပင်ပမ်းခံလုပ်ရမယ်လို့ မဆိုထားတယ်.....သခင်စိုး။)

ဒိုမိုနီယံ အန္တရယ်

“(ခ) အရင်းရှင်များက အလုပ်သမားများအား သင့်တော်သော လုပ်ခကိုပေးကာ အလုပ်သမားများ၏ အခြေအနေများကို တိုးတက်ကောင်းမွန်အောင်လုပ်ရန် အလုပ်သမားများက လူမျိုး၏ စီးပွားရေးအဝကို အသက်ပြန်ဝင်စေရန် အပင်ပန်းဆုံး အလုပ်လုပ်ကြရမည်။” (ကြည့်နော်—အလုပ်သမားများ၏ အခြေအနေကို တိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် လုပ်ရန်လို့ လဲဆိုထားတယ်။ အလုပ်သမားများကိုလဲ အပင်ပန်းဆုံး အလုပ်လုပ်ရမယ်လို့ ဆိုထားတယ်—သခင်စို။) (ကိုသိန်းဖေရေး အထက်ပါစာစောင်မှ ကောက်နုတ်ချက်။)

(အထက်ဖော်ပြပါအခြေအနေသည် ဗမာပြည်တွင် ဒိုမိုနီယံ အုပ်ချုပ်ရေးကိုရသောအခါ အလုပ်သမားနှင့်လယ်သမားများအတွက် ဆိုက်ရောက်လာမည့်အခြေအနေအတိုင်းအတိအကျဖြစ်ပေသည်-သခင်စို။)

“အဆိုစစ်ရေး ကော်မတီတွင် ဦးဘဖေက ဒိုမိုနီယံအုပ်ချုပ်ရေးသည် တကဲ့လွတ်လပ်သော အုပ်ချုပ်ရေးဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပရိမီယံကောင်စီသို့ အယူခံဝင်သော စံနစ်ကို ဖျက်လိုက်ပြီ။ ၎င်းအပြင် ဒိုမိုနီယံရပြီးသော နိုင်ငံတစ်ရပ်သည် ခွဲထွက်ခွင့်လည်းရှိသည်ဟု ဆင်ခြေပေးသည်။.....

“ဦးဘဖေက သူ့ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်နေသောကြောင့် ထင်သလိုကြံနိုင်သော ညဆွေးနှေးပွဲတွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြန်သည်။မနေ့က ဒိုမိုနီယံအကြောင်းပြောသွားတာ ခတောင်းကျိုက်တလဲ့ ဖင်ထဲလှဲဖြစ်နေတယ်။ စင်စစ်ဒိုမိုနီယံဟာ ဒါလောက်မဆိုးဘူးဆိုသော လေသံများကို ပစ်ကာ အစည်းအဝေးကို ကဗျာကရာရှပ်သိမ်းလိုက်သည်။ နောက်တနေ့ ညလယ်များက ဆွေးနှေးပွဲတွင် ဒီအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မေးခွန်းများထုတ်သောအခါ ဦးဘဖေကယောင်တောင်တောင်လုပ်နေသည်။” (ပြည်သူ့ အာဏာအမှတ် ၁၉ မှ ကောက်နုတ်ချက်။)

ယခုအခါ ဒိုမိုနီယံကို လက်ဖြန့်၍ တောင်းနေသော ဘူဘစ်ပါတီအကြောင်းကိုကား တိုင်းပြည်ကသိပြီးဖြစ်၍ အထူးပြောရန်မလို (သခင်စို။)

“ဗမာများသည် အဘယ်ကြောင့် ဒိုမိုနီယံစတေးတစ်ကို မကြိုက်

သည်ကို မပြောတတ်ကြောင်း၊ ဒိုဖီနိုယံစတေးတပ်စ်ရလျှင် ခွဲထွက်လိုက
ခွဲထွက်နိုင်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ယခုအထိ ခွဲထွက်သောသူတစ်ဦးမျှ မရှိသေး၍
ခွဲထွက်၍ မရတတ်ကြကြောင်း၊ မိမိသည် နိုင်ငံရေးသမားမဟုတ်၍ ဒိုဖီနိုယံ
စတေးတပ်စ်သည် ကောင်းသည်ဟု ဝါဒမဖြန့်လိုကြောင်း။” (သခင်
သန်းထွန်းအား မောင့်ဘက်တန်က ပြောသောစကား။)

အချို့သော ဗမာခေါင်းဆောင်များသည်၊ ဤအရေးတွင်
အဘယ့်ကြောင့် အမေရိကန် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားများနှင့် သ
ဘောချင်း ကိုက်ညီနေကာ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုဗီယက်ရေးရှား
၏ သဘောထားနှင့် ဆန့်ကျင်နေတိသနည်း။ ဤအချို့သော
ဗမာခေါင်းဆောင်များသည် ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေးပြဿ
နာအပေါ်တွင် သဘောထားရာ၌ အမေရိကန် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့
သမားတို့၏ ဩဇာနှင့် ပယောဂမှ ကင်းမှကင်း ပါလေစဟူ၍
မေးစရာအကြောင်းရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဒိုဖီနိုယံအုပ်ချုပ်
ရေးသည်၊ ဗမာပြည်သူတို့၏ လွတ်လပ်ရေးနှင့် ကိုက်ညီ
သည် မကိုက်ညီသည်၊ ဗမာပြည်သူတို့၏ လိုလားအပ်သော
လွတ်လပ်ရေးအစစ်ဖြစ်သည် မဖြစ်သည်ဆိုသော ပြဿနာ
ကို ပြီးပြတ်အောင် ဖြေရှင်းရန် လိုအပ်ပေသည်။

သမတနိုင်ငံသစ်။

အချို့သော ဗမာခေါင်းဆောင်များသည် အရွယ်ရောက်
သူတိုင်း မဲပေးခွင့်ဖြင့်၊ ရွေးကောက်တင်မြှောက်သော တိုင်း
ပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကြီးက၊ ဒီမိုကရေစီသစ်သမတနိုင်ငံကို
ထူထောင်ရမည်ဆိုသော တောင်းဆိုချက်ကို အပြင်ဘမ်း
အားဖြင့် ဘော်ပြုထားသော်လည်း၊ နောက်ဖေးပေါက်မှမူ ဒို

ဒီဒီနီယံအုပ်ချုပ်ရေးကို သွင်းလာရန် လုပ်နေကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် အရွယ်ရောက်သူတိုင်းမဲပေးခွင့်ဖြင့် ရွေးကောက်တင်မြှောက်သော တိုင်းပြုပြည်ပြု ယွတ်တော်ကြီးက၊ ထူထောင်မည့် ဒီဒီကရေစီသစ်သမတနိုင်ငံနှင့်၊ ဒုတိယဒီဒီနီယံအုပ်ချုပ်ရေးတို့ အဘယ်ကဲ့သို့ခြားနားသည်ဆိုသောအချက်ကို ဗမာပြည်သူတို့ကသိချင်ကြပေလိမ့်မည်။

ဒီဒီကရေစီသစ် သမတနိုင်ငံထူထောင်ရေး အလိုအရ အရွယ်ရောက်သူတိုင်း မဲပေးခွင့်ဖြင့် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းခံရမည်ဖြစ်သော တိုင်းပြုပြည်ပြုယွတ်တော်ကို ပြည်သူတို့က မလုပ်မနေရသော တာဝန်များပေးကြရမည်။ ထိုမလုပ်မနေရသော တာဝန်၊ ဗမာပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးတကယ်မည်သောတာဝန်များသည်ကား.....

(၁) သော့ချက်ဖြစ်သော ကုန်လုပ်ငန်းကြီးများနှင့်ဘက်တိုက်ကြီးများကို တမျိုးလုံးပိုင်ပစ္စည်းအဖြစ်သိမ်းယူရန်။ ဥပမာ ရေနံကုမ္ပဏီ၊ ရေနံတွင်း၊ သတ္တုတွင်းများ၊ မီးရထား၊ ဓာတ်ရထား၊ မီးသင်္ဘောကုမ္ပဏီကြီးများဖြစ်ပေသည်။ ဤအချက်သည် နိုင်ငံခြားမှလာ၍ ဗမာပြည်အားလုံးလှယ်နေသောနယ်ချဲ့စံနစ်ကို အမြစ်ပါမကျန်အောင် နှုတ်ပစ်လိုက်သော အချက်ဖြစ်ပေသည်။

(၂) လယ်ပိုင်ရှင်ကြီးများ၏ မြေယာများ သစ်တော ကျွန်းတောများနှင့် စိုက်ပျိုးရေးဌာနကြီးများကို တမျိုးလုံးပိုင်ပစ္စည်းအဖြစ် အစိုးရက သိမ်းယူကာ လယ်ယာများကို လက်အလွတ်ခံခဲ ရသည့်လယ်ယာတောင်သူတို့အား၊ အညီအမျှ ဝေငှပေးရန်နှင့် လယ်ယာတောင်သူတို့အပေါ်တွင် တင်ရှိနေသော ကြွေးများကို ပယ်ဖျက်ရန် ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့လုပ်ခြင်းသည် ဗမာပြည်သူတို့၏-၈၅-ရာခိုင်နှုန်းသော လယ်ယာ

တောင်သူ လူများစုကို အပူတပြင်း ခံစားနေရသည့် နစ်နာချက်များကို ပပျောက်အောင် လုပ်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၃) ဗမာပြည် တိုင်းရင်းသားတပ်မတော်ကို ဗမာပြည်ကာကွယ်ရေး တပ်မတော်အဖြစ် တိုးချဲ့ထူထောင်ထားရန်၊ ဤသို့ထူထောင်ထားမှသာလျှင် အဝိုင်း-၁-နှင့် ၂-တို့တွင် တိုးတက်ရရှိခဲ့သော အခွင့်အရေးများ အရှည် တည်တံ့ခိုင်ခံ့ခြင်းအလို့ငှါ နိုင်ငံခြား အင်အား စုများကို ဆန့်ကျင်ရစေကာမူ။ ထိုအခွင့်အရေးများ ပျောက်ကွယ်၍ မသွားရလေအောင် ကာကွယ်ပေးရန်ဖြစ်ပေသည်။

(၄) ပြည်သူတို့၏အလိုကျ တိုင်းပြည်ကိုစီမံ အုပ်ချုပ် သွားရန် အရာရှိကြီးငယ်ဟူသမျှတို့ကို (တရားဌာန-ပုလိပ်ဌာနနှင့် စစ်ဘက်ဌာနများ) ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပ၍ တင်မြောက်ရန်။ ဤသို့ရွေးကောက်တင်မြောက်မှသာလျှင်၊ အလျင်ကနယ်ချဲ့စံနစ်၏ကိုယ်စလည်များက။ အထက်မှနေ၍၊ သူတို့ကြိုက်သလို ခန့်ထားသည့် နယ်ချဲ့စံနစ်၏သံမဏိဘောင်ကြီးဖြစ်သော အရာရှိဆိုးစံနစ်ကို (Bureaucracy) ချိုးဖျက်ရာရောက်မည်။ ဗျူရိုကရေစီ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော (Democracy) ဒီမိုကရေစီကိုလည်း အစားသွင်းလာရာရောက်ပေမည်။

(၅) ဒီမိုကရေစီအခြေခံ အခွင့်အရေးများကိုထူထောင်ရန်။ လွတ်လပ်စွာ ဟောပြော-ရေးသား-ရိုက်နှိပ်-စည်းဝေး-အသင်းအပင်း ထူထောင်ခွင့်-လွတ်လပ်စွာ ယုံကြည်ခွင့်-လွတ်လပ်စွာ သပိတ်မှောက်ခွင့် သပိတ်တားခွင့် အလုပ်သမားများတစ်စုလျှင် ရှစ်နာရီထက်ပိုမလုပ်ခွင့် တို့ဖြစ်သည်။

အာဏာသစ်။

အထက်ပါအချက်ကြီးငါးချက်ကိုပြည်သူတို့လက်ဝယ် ရောက်ရှိစေသော တော်ထွန်ရေးဖြစ်စဉ်သည် အဘယ်သို့ရှိအံ့နည်း.....။

အလုပ်သမား၊ လုပ်သမား၊ ကျောင်းသား၊ အမျိုးသမီး၊ လူလတ် အောက်တန်း စားများ ပါဝင်ရာ လူထု အ

စည်းအရုံး များသည် မိမိတို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ စီးပွားရေး အရနစ်နာခံစား နေရသော အချက်များကို အကြောင်းပြု၍၊ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့စံနစ်အား ဆန့်ကျင်၍ တိုက်ဖျက် နေကြလေပြီ။ သို့တိုက်ဖျက်နေသည်ကို ကွန်မြူနစ်ပါတီကရှေ့ဆောင်၍ တမျိုးလုံး ပါဝင်သော ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့စံနစ် ဆန့်ကျင်ရေး တပ်မတော်ကြီးအဖြစ်သို့ စုပေါင်းဖွဲ့စည်းပေးရမည်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် ထိုအင်အားစုများကိုစည်းရုံး၍ တော်ထွန်ရေးသို့ (၀၇) လွတ်လပ်ရေးစခန်းသို့ အရောက်ခေါ်ဆောင် သွားရမည်။)

အထက်ဖော်ပြပါ လူထုအစည်းအရုံးများ၏ စီးပွားရေး တိုက်ပွဲနှင့် နိုင်ငံရေးတိုက်ပွဲသည် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့စံနစ်ကို တွန်း ထွန်ဖြိုဖျက်သော ပြည်သူ့ တော်ထွန်ရေး အင်အားစုအဖြစ် သို့အသွင်ပြောင်းလဲလာလိမ့်မည်။ ဤပြည်သူ့ တော်ထွန်ရေး အင်အားစုသည်၊ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့စံနစ်ကို မလွဲကော် တွန်း ထွန်ဖြိုဖျက်လိမ့်မည်။ သို့တွန်းထွန်ဖြိုဖျက်ပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဤပြည်သူ့ တော်ထွန်ရေးအင်အားစုသည် ကူးပြောင်းရေးခေတ်အတွင်းတွင်၊ တိုင်းပြည်အား စီမံအုပ်ချုပ်သွားရန် ယာယီအမျိုးသားတော်ထွန်ရေးအဖိုးရအဖွဲ့ကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်ရမည်။

ထိုယာယီအမျိုးသားတော်ထွန်ရေးအဖိုးရအဖွဲ့သည် ပြည်သူ့ လူထု အစည်းအရုံးများနှင့် ပြည်သူ့ တော်ထွန်ရေး အင်အားစုတို့၏ ထောက်ခံချက်ကိုရသော တကွဲပြည်သူ့ ကိုယ်စလည် အဖိုးရအဖွဲ့ဖြစ်ပေသည်။

ယာယီအမျိုးသားတော်ထွန်ရေးအစိုးရအဖွဲ့ကို တိုင်းသူ့
ပြည်သားတို့က မလုပ်မနေရအောင် အောက်ပါ တာဝန်
များကို ပေးအပ်နှင်းရမည်။

(၁) တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကြီးသို့ ကိုယ်စားလည်များကို ရွေး
ကောက်စင်မြောက်ရာ၌ ရွေးကောက်ပွဲအတွက် လုံးဝလွတ်လပ်စွာ ဝါဒ
ဖြန့်ချိလှုံ့ဆော်ခွင့်ပြုခြင်း။

(၂) ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပရာတွင် အရွယ်ရောက်သူတိုင်းကိုတူညီ
စွာတိုက်ရိုက်လျှို့ဝှက်၍ မဲပေးခွင့်ပြုခြင်း။

(၃) ရွေးကောက်ခြင်းခံရသော တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်အား—
ပြည်သူတို့အတွက် ချက်ချင်းလက်ငင်း အနည်းဆုံးလိုလားချက်ဖြစ်သော
အထက်ပါ အချက်ကြီးငါးချက်ကို ဖြစ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်
စေခြင်း

(၄) တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်သို့ ရွေးကောက်ခြင်းခံရသောကိုယ်
စားလည်များအား မဲထည့်သော ပြည်သူများအနက်၊ သုံးပုံနှစ်ပုံက
သဘောမကျလျှင် ချက်ချင်းပြန်လည်ဖြုတ်ချခွင့်ရှိခြင်း။

(၅) တိုင်းသူ့ပြည်သားတို့၏လက်တွင် ဥပဒေကို ပြုလုပ်ခွင့်—ဖျက်
သိမ်းခွင့်ရှိခြင်း။

(၆) အကယ်၍ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကို ပြည်သူတို့က သဘော
မကျပါက၊ လွှတ်တော်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ရပ်ဆိုင်းခွင့် ဖျက်သိမ်းခွင့် ရှိခြင်း
စသည်တို့ဖြစ်ပေသည်။

အထက်ပါ အချက်ကြီး ၆ ချက်သည် လုံးဝလွတ်လပ်
သောဒီမိုကရေစီသစ်သမ္မတနိုင်ငံ၏ အခြေခံဥပဒေရပ်ကြီး
များဖြစ်ပေသည်။

ပြည်သူလူထုစည်းရုံးရေးအင်အား၊ နိုင်ငံရေးအင်အား
နှင့်ပြည်သူ တော်ထွန်ရေးအင်အားတို့သည် ဗြိတိသျှနယ်
ချဲ့စံနစ်ကို တိုက်ဖျတ်ရင်းအထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်နေသော

အချိန်၌သာ ပြည်သူတို့လက်တွင် အထက်ဖော်ပြပါ ဥပဒေ
ရပ်ကြီးများကိုရရှိပေလိမ့်မည်။

တိုင်းပြုပြည်ပြုထွတ်တော်နှင့်ကကွ အထက်ပါပြည်သူ
ဥပဒေရပ်ကြီးများကို စောင့်ရံကာသော အင်အားစုသည်
ကား။ ပြည်သူ့တော်ထွန်ရေး အင်အားစုဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်ရှေးကောက်ပွဲကို၎င်း၊ တိုင်းပြုပြည်ပြုထွတ်
တော်ကို၎င်း၊ အထက်ဖော်ပြပါပြည်သူ့ဥပဒေရပ်ကြီးများ
ကို၎င်း၊ အတိုချုပ်အားဖြင့် ဒီမိုကရေစီသစ် သမတနိုင်ငံ
ကို၎င်း၊ ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိသော အင်အားစုသည်၊ ပြည်သူ့
တော်ထွန်ရေးအင်အားစုမှလွဲ၍ အခြားမရှိနိုင်။

ထို့ကြောင့်ပြည်သူ့တော်ထွန်ရေးအင်အားစုဖြင့်၊ ဗမာ
တမျိုးလုံး၏ စီးပွားရေးလွတ်မြောက်မှုကို အရယူလိုက်ခြင်း
သည်၊ ရုပ်အခြေခံဖြစ်၍ ရှေးကောက်ပွဲ။ တိုင်းပြု ပြည်ပြု
ထွတ်တော် ပြည်သူ့ဥပဒေ၊ ဒီမိုကရေစီသစ် သမတနိုင်ငံ
စသော နိုင်ငံရေးအသွင်များသည်၊ ထိုရုပ်အခြေခံကို အဖို့
သဖွယ်ပြု၍ ပေါ်ပေါက်လာရသော အသွင်များသာ ဖြစ်ပေ
သည်။ ထိုရုပ်အခြေခံကို ပြီးပြည့်စုံသော အသွင်ဖြစ်အောင်
ဆောင်ရွက်လိုက်ခြင်းမျှသာဖြစ်ပေသည်။

ဗမာတမျိုးလုံး၏ စီးပွားရေးလွတ်မြောက်မှုကို (စက်ရုံအ
လုပ်ရုံများကို အလုပ်သမားများပိုင်စေ၊ လယ်မြေများကို
လယ်သမားများပိုင်စေ။) ပြည်သူ့တော်ထွန်ရေး အင်အားစု
ဖြင့် လက်ဝယ်အရယူခြင်းသည် အဓိကဖြစ်၏။ အကြောင်း
ရင်းလည်းဖြစ်၏။ ရှေးကောက်ပွဲကျင်းပခြင်း၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု

ထွတ်တော်ခေါ်ခြင်း၊ ပြည်သူ့ဥပဒေများရေးဆွဲခြင်း၊ ဒီမိုကရေစီသစ် သမတနိုင်ငံ ထူထောင်ခြင်းစသည့် နိုင်ငံရေးဆောင်ရွက်ချက်များသည်။ အထောက်အကူများသာ ဖြစ်ပေသည်။ အချောကိုင်လိုက်ခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့်ဗမာတမျိုးလုံး၏စိပွားရေးလွတ်မြောက်မှုကို ပြည်သူ့တော်ထွန်ရေးအင်အားဖွင့်၍ လက်ဝယ်အရ ယူခြင်းကိုအဓိကထားသောသူသည်၊ တော်ထွန်ရေးသမားဖြစ်၍ ရွေးကောက်ပွဲကို အဓိကထားသော သူသည်၊ ပြုပြင်ရေးသမားဖြစ်ပေသည်။

တော်ထွန်ရေးသမားသည် လူထုများကို တော်ထွန်ရေးသို့ခေါ်ဆောင်ရန် လူထုစည်းရုံးရေးကိုသာ အဓိကထားကာ အောက်ခြေထိမ်း၍ လုပ်ပေသည်။ ရွေးကောက်ပွဲကိုမူသာမညအဖြစ်၊ တော်ထွန်ရေးကို အကူအညီ ပြုစေသော လုပ်ငန်းအဖြစ်သာ အသုံးပြုပေသည်။

ပြုပြင်ရေးသမားသည် လူထုစည်းရုံးရေးကို အဓိကထားဘဲ ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပရေး၊ အရွယ်ရောက်သူတိုင်းမဲပေးရေး၊ တိုင်းပြု ပြည်ပြု ထွတ်တော်ခေါ်ယူရေးတို့ကို ကြွေးကြော်ရုံ ကြွေးကြော်ခြင်းကိုသာ အဓိကထားကြပေသည်။ လူထုစည်းရုံးရေးကိုမူ သာမန်ကာရှန်ကာလုပ်ကြပေသည်။ (ဥပမာသခင်သန်းတွန်းအမှူးရှိသောအချောင်သမားများသည်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု ထွတ်တော်ခေါ်ယူရေးကိုဘမ်းပြု၍ ဒိုမီနီယံကိုတောင်းရန် ဘုရင်ခံ၏ အတိုင်ပင်ခံ အမှုဆောင်အဖွဲ့သို့ဝင်ရန်ကြံစည်ခဲ့၏။ ဤသို့ကြံစည်၍ အထမ

မြောက်သည့် အခါမှသာ လူထုအစည်းအဝေးများ ကွန်ဗ
 ရင့်များ၊ ကွန်ဂရက်များကို ခေါ်ကြပြန်လေသည်။ လူထု
 များကို ငြိမ်းချမ်းရုံနှင့် လက်ကိုင်ဒုတ်လုပ်ရုံသာ အစည်း
 အဝေးများ၊ ကွန်ဗရင့်များ၊ ကွန်ဂရက်များကို ခေါ်ကြပေ
 သည်။)

“အတိုချုပ်ဆိုရလျှင် ဗမာပြည်ရှိ လူဦးရေ-၁၄-သန်းကို
 လူဟူ၍ မမှတ်ဘဲ စစ်ဘုရင်ကစားရာတွင် ဟိုရွှေ့သည်ရွှေ့
 ရွှေ့ရသော (နယ်) ကလေးတွေ ဟူ၍သာ အောင်မေ၊
 ကိုယ် လုပ်ချင်ရာလုပ်” (၁၉၄၀-၄၁ ခု။ နှစ်ပတ်လည်
 ထုတ်၊ အိုးဝေ မဂ္ဂဇင်းတွင်ပါသော သခင် သန်းထွန်း၏
 စကားလက်ဆောင်မှ ကောက်နှုတ်ချက်။)

အလုပ်သမားလယ်သမား၊ တောချော်မြို့နေလုပ်သားလူထု
 များ၊ လူလတ် အောက်တန်းစားနှင့် ပညာတတ်များ၊ အမျိုး
 သမီးများ၊ စသည်တို့ပါဝင် ဖွဲ့စည်းရာ ပြည်သူ့ တော်ထွန်
 ရေး အင်အားကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ကူးပြောင်းရေး
 ခေတ်တွင် တိုင်းပြည်အား ယာယီအားဖြင့် စီမံအုပ်ချုပ်
 သွားရန် ရွေးကောက် ခန့်အပ်ထားသည့် ယာယီအမျိုးသား
 တော်ထွန်ရေး အစိုးရအဖွဲ့က အထက်ဖော်ပြပါ ဥပဒေများ
 အတိုင်း၊ တပြည်လုံးရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပခြင်းဖြင့် ရွေး
 ကောက် တင်မြှောက်ခြင်းခံရသော တိုင်းပြုပြည်ပြု ဣတ်
 တော်သည်၊ တမျိုးလုံး၏ကိုယ်စားလှယ်လည်းဖြစ်တော်ထွန်
 သော သဘောလည်းရှိ၊ လူများစု ဆန္ဒလည်း ပါဝင်သော
 အာဏာသစ်ကြီး တရပ်ဖြစ်လေရာ၊ ထိုတိုင်းပြုပြည်ပြုဣတ်

တော်ကို “ဒီဒီကရေစီ သစ်နည်းအရ၊ တော်ထွန်သောလူမျိုး
ရေး တိုင်းပြုပြည်ပြုထွတ်တော်” ဟု ခေါ်အပ်ပေသည်။

အထက်ပါအချက်များကို အနည်းဆုံး လိုလားချက်များ
အဖြစ် မရသေးသမျှကာလပတ်လုံး၊ ဗမာပြည်၏လွတ်လပ်
ရေးကို တကယ်ရပြီဟု မဆိုနိုင်သေးပေ။ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော် စီးပွားရေးတွင် မလွတ်လပ်သေးသမျှ တကဲ့လွတ်
လပ်ရေးဟု မဆိုနိုင်သေးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်
ကြီးငါးချက်၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း အနည်းငယ်ချဲ့၍ ဖော်ပြ
ရန်လိုပေဦးမည်။ (၁) အချက်သည် ဗမာပြည်တွင်းရှိ နယ်ချဲ့
စနစ်၏စီးပွားရေးကို ပါဟ်ဖျက်သောအချက်ဖြစ်သည်။ (၂)
အချက်သည် လယ်ယာ ဗိုက်ပျိုးရေး၌ နယ်ချဲ့ စနစ်၏ ပြည်
တွင်းကိုယ်စားလှယ်လည်းဖြစ် ။ အထူးအမှား လူတန်းစား
လည်းဖြစ်။ အတိုးကြီးစား လူတန်းစားလည်း ဖြစ်သည့်မြေ
ပိုင်ရှင်လူတန်းစားအား လက်မဲ့ဖြစ်အောင် အာဏာမဲ့ဖြစ်
အောင် လုပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ (၃) အချက်သည် ဗမာ
ပြည်သူတို့၏ အကျိုးကို ကာကွယ်ပေးရန်နှင့် နိုင်ငံခြားမှ
လာရောက် ကြူးကျော် တိုက်ခိုက်မည့် အင်အားစုများကို
ထွန်းထွန်ပစ်ရန် အသင့်လုပ်ထားသော အချက် ဖြစ်သည်။
(၄) အချက်သည် နယ်ချဲ့စနစ်၏ အစောင့် အရှောက်
နယ်ချဲ့စနစ်၏ သံမဏိ တောင်ကြီးဖြစ်သော (ဗြူနိုကရေစီ)
အရာရှိဆိုး စနစ်ကို ချိုးဖျက်၍ (ဒီဒီကရေစီ) တိုင်းသူ
ပြည်သားတို့ အလိုကျဖြစ်သည့် ပြည်သူတို့၏ ကိုယ်စား
လှယ်စနစ်ကိုအစားထိုးသောအချက် ဖြစ်သည်။ (၅) အချက်

သည်၊ နယ်ချဲ့စနစ်ထွမ်းမြိုး ကျက်စားရာခေတ်သည် အမှောင်ထုကို ပါယ်ဖျက်ကာ လူအများ၏ နိုးကြား စည်းရုံးမှုကို ဆောင်ယူလာခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အခန်း-၂-ဒိုမိနီယံ။

ဒိုမိနီယံအုပ်ချုပ်ရေးတွင် အထက်ဖော်ပြပါ အချက်အလက်များကို အစအနပင်ရှာ၍ မတွေ့ချေ။ ဒိုမိနီယံနိုင်ငံ ဖြစ်သော ဩစတြေးလီးယား၊ တောင်အာဖရိက၊ ကနေဒါ စသည့် တိုင်းပြည်များ၏ အခြေအနေကို အကြမ်းအားဖြင့် ကြည့်လျှင် ဤအချက်မှန်ကြောင်းတွေ့ရမည်။

(၁) သော့ချက်ဖြစ်သော ကုန်လုပ်ငန်းကြီးများနှင့်၊ ဘဏ်တိုက်ကြီးများကို လူတိုင်းတယောက်ပိုင် ပစ္စည်းအဖြစ်၊ သို့မဟုတ် ကုမ္ပဏီတရပ်၏ ပစ္စည်းအဖြစ် တွေ့ရပေသည်။

(၂) မြေယာကြီးများကိုလည်း မြေပိုင်ရှင် လူတန်းစားကပင်ပိုင် လျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

(၃) စစ်တပ်သည်လည်း နယ်ချဲ့သမားများ၏ အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်သော စစ်တပ်မျှဖြစ်ပေသည်။

“၁၈၆၂ ခုကစ၍ ----- အင်ပါယာကြီး၏ စဉ်းမျဉ်းဝါဒမှာ ဒိုမိနီယံနိုင်ငံတို့သည် မိမိတို့၏ ပြည်တွင်းကာကွယ်မှုများကို ဆောင်ရွက်ကြ၍ ပြည်ပရန်ကို ကာကွယ်ရန်မူ ဗြိတိသျှရေတပ်က တာဝန်ယူရန်ဖြစ်လေသည်။ ရေတပ်၏ ကုန်ကျစရိတ်များကို ဒိုမိနီယံနိုင်ငံများက မှတ၍ ခံကြရသည်။” (ဒိုမိနီယံအုပ်ချုပ်ရေး။)

အထက်ပါ အပိုဒ်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဒိုမိနီယံနိုင်ငံတွင် နယ်ချဲ့သမားများ၏ အကျိုးစီးပွားများမည်မျှ နက်နဲစွာ

အမြစ်တွယ်နေသေးသည်ဆိုသော အချက်ကို တွေ့ရသည်။ နယ်ချဲ့သမားများ၏ အကျိုးစီးပွားသက်သက်ကို ကာကွယ် သည့် ဗြိတိသျှရေးတပ်၏ ကုန်ကျစရိတ်ကိုပင် ဒိုဖီနီယံ နိုင်ငံနေ ပြည်သူတို့က ခံကြရသေးသည်။

“အုပ်ချုပ်ရေးအရာထိုက်တို့ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် အင်ပါယာနိုင်ငံကြီးရှိ လက်နက်ဓာတ်စစ်တပ်တို့၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်သည်။ ၎င်းအပြင်ထုံးစံအရ ဘုရင်ခံချုပ်ကြီး သည် မိမိအုပ်ချုပ်ရသည့် ဒိုဖီနီယံနိုင်ငံများရှိလက်နက်ကိုင် စစ်တပ်များ၏ စစ်ဆေးနာပတ်ချုပ်ကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။” (ဒိုဖီနီယံအုပ်ချုပ်ရေး။)

ဒိုဖီနီယံနိုင်ငံများတွင် ပြည်တွင်းပြည်ပ နယ်ချဲ့စစ်တပ် များအား နယ်ချဲ့စံနစ်၏ ကိုယ်စားလှယ်များက (ဘုရင်မင်း မြတ်နှင့် ဘုရင်ခံချုပ်ကြီး။) စီမံအုပ်ချုပ်ကာ နယ်ချဲ့သမား များ၏ အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နေကြောင်း တွေ့ရပေသည်။

(၄) ပြည်သူတို့၏ အလိုကျ တိုင်းပြည်ကို စီမံအုပ် ချုပ်သွားရန် အရာရှိကြီးငယ်ဟူသမျှတို့ကို ရွေးကောက်ခွဲ ကျင်းပ၍ တင်မြောက်သည့် အချက်ကိုလည်း မတွေ့ရပေ ဤသို့မရွေးကောက်ယူဘဲမကဘဲ အရာရှိများကို ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့စံနစ်၏ကိုယ်စားလှယ်များကပင် ထင်သလိုရွေးချယ် ခန့်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ကနေဒါပြည် ဘုရင်ခံချုပ်ကြီးကို ဗြိတိသျှအစိုးရက ခန့်အပ်သည် ဘုရင်ခံချုပ်များကို အင်္ဂလိပ် မှူးမျိုး

မတ်မျိုးတို့မှ ရွေးချယ်သည်။ သူ၏ ထာဝန်ဝတ္တရားများမှာ အင်္ဂလန်ပြည်ရှိ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ထာဝန်ဝတ္တရားများနှင့် အလားတူပေသည်။

အာဏာတန်ခိုးများနှင့် အခွင့်အရေး။

- (၁) ဥပဒေပြုထွက်တော်ကို ဖျက်သိမ်းနိုင်ခွင့်နှင့်ဆင့် ခေါ်နိုင်သည့်အာဏာ။
- (၂) ဥပဒေပြုထွက်တော်မှပြုလုပ်သော ဥပဒေများကို ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်စား သဘောတူနိုင်သည့် အခွင့်အရေး။
- (၃) ရာထူးခန့်ထားနိုင်သည့် အာဏာများ။ (ဒိုမိနီယံ အုပ်ချုပ်ရေး။)

ဤအချက်များကိုထောက်ခြင်းအားဖြင့်နယ်ချဲ့စံနစ်ကိုယ်စားလှယ် အရာရှိဆိုးကြီးများ ထင်သလို စိုးမိုးနေသည်ကို တွေ့ရသည် မဟုတ်ပါလော့။ ဤလိုအုပ်ချုပ် ရေးမျိုးကို ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ရေးဟု ခေါ်ဆို ထားခြင်းသည် တိုင်းသူပြည်သားတို့အား စော်ကားရာမရောက်ပါသလော့။ ကမ္ဘာကိုလည်း ထူည့်စားရာမရောက်ပါသလော့။

ဗမာပြည်ကို ဒိုမိနီယံ အုပ်ချုပ်ရေး ရောက်လာပါက ဗမာ့ကံကြမ္မာကို ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဗမာ မဖန်တီးနိုင်သေးတဲ့ နယ်ချဲ့သမားများက တိုင်းပြည်ခန့်သူ ဗမာများအကူအညီဖြင့်သာဆက်လက်၍ ဖန်တီးနေဦးမည်ဆိုသည့်အချက်ကိုတွေ့ရပေသည်။

(၅) ဒိုမိကရေစီ အခြေခံ အခွင့်အရေး များကို ထူထောင်ထားသည်ကိုလည်း မထွေရကြောင်းကို အောက်ပါ အချက်များဖြင့် သိနိုင်ပေသည်။

ဗြိတိသျှ ပါဘီမံသည် မိမိပိုင်နယ်များအပေါ်၌ အကန့်အသတ်မရှိ တန်ခိုးအာဏာရှိပေသည်။ ဒိုမိနီယံနိုင်ငံများသို့ ပေးအပ်လိုက်သော အုပ်ချုပ်ရေးစည်းမျဉ်းများသည်။ ဗြိတိသျှပါဘီမံအား အမြဲတစေ ချုပ်ချယ်ပိုင်ခွင့်မရှိ။ အုပ်ချုပ်ရေးစည်းမျဉ်း ဥပဒေအရဆိုလျှင် ဗြိတိသျှ ပါဘီမံသည်။ မိမိသဘောအတိုင်း ပေးအပ်လိုက်သော အုပ်ချုပ်ရေး စည်းမျဉ်းများကိုပါယ်ဖျက်လိုက ပါယ်ဖျက်နိုင်ခွင့်ရှိလေသည်။ (ဒိုမိနီယံအုပ်ချုပ်ရေး)

အထက်ဖော်ပြပါ အချက်များသည် ဒိုမိနီယံ နိုင်ငံတွင်း နေ့လူထုများအား ပြောင်ပြောင်ကြီးစော်ကားသော အချက်များဖြစ်ပေသည်။

ဆက်ဦးမည်..... ..။

ဗြိတိသျှ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ၎င်း၏ဝန်ကြီး အဖွဲ့က ထောက်ခံပါက မည်သည့် ဒိုမိနီယံ အက် ဥပဒေကို မဆို တချက်ထွတ်အမိန့်နှင့် ပယ်ဖျက်နိုင်လေသည်” (ဒိုမိနီယံအုပ်ချုပ်ရေး။)

ဒိုမိနီယံနိုင်ငံများအပေါ်တွင် အုပ်ချုပ်သည့် ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် ဘုရင်ခံချုပ်တို့၏ တန်ခိုးအာဏာသည်။ ဂျာမဏီပြည်တွင် ဟစ်တလာအသုံးပြုခဲ့သည့် တန်ခိုးအာဏာနှင့် အနှစ်သာရအား ဖြင့်မခြားနားပေ။

ခွဲထွက်ခွင့်အတူ။

ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့စံနစ်၏ကြဇာမှာ မကင်းသည့်အချို့သော ဗမာခေါင်းဆောင်များက ဗမာပြည်သာဒိုဝီနီယံ အုပ်ချုပ်ရေးရလျှင်၊ လွတ်လပ်ရေးနှင့်အတူတူတဲဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ဒိုဝီနီယံအုပ်ချုပ်ရေးတွင်ပါသော စည်းကမ်းချက်အရဗမာပြည်သည်၊ ဗြိတိသျှအင်ပါယာအတွင်းမှခွဲထွက်နိုင်ခွင့်ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟုဆင်ခြေပေးနေကြသည်။

တောင်အဖရိကတိုက် ဒိုဝီနီယံနိုင်ငံများမှ စတင်လိုက်သော အရေးဆိုချက်တရပ်မှာ၊ ဒိုဝီနီယံ အုပ်ချုပ်ရေးရပြီးသောနိုင်ငံတရပ်သည်၊ ဗြိတိသျှပြည်ထောင်စုနယ်မှခွဲထွက်လိုလျှင်၊ မည်သည့် အချိန်၌မဆို ခွဲထွက် နိုင်ခွင့်ရှိ၍ စစ်မက်အင်္ဂါဖြစ်ပွားသော အချိန်၌လည်း၊ မည်သည့်ဘက်မှ မပါဝင်ဘဲ၊ ကြားနေနိုင်ငံတရပ်အဖြစ်တည်ရှိရန်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ဒိုဝီနီယံအုပ်ချုပ်ရေးရသောနိုင်ငံတို့သည်၊ အချွတ်အချာအာဏာပိုင်နိုင်ငံများဖြစ်ကြသောကြောင့်ဟုအကြောင်းပြဖြေဆိုလေသည်။

ဗြိတိသျှအစိုးရကမူ ၁၉၂၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၃၀ ခုနှစ်များတွင်ကျင်းပခဲ့သော အင်ပါယာကွန်ဖရင့်တွင်၊ အထက်ပါ ပြဿနာကိုဆွေးနွေးရန်လက်မခံလိုပေ။ (ဒိုဝီနီယံအုပ်ချုပ်ရေး)။

အထက်ပါရေးသားချက်ကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ခွဲထွက်ရေးနှင့်ကြားနေရေးကို၊ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားများက အခွင့်

အရေးအဖြစ် ပေးထားရန်မပြောနှင့်၊ ဤအချက်နှင့်ပါတ် သက်၍ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးရန်ပင် မလိုလားကြောင်း တွေ့ရ သည်။

၎င်းအပြင်—

ထိုလူမျိုးတို့သည်၊ (ဒိုဒီနိုယံနိုင်ငံများကိုဆိုလိုသည်)အ ဆင့်အတန်းအတူတူ၊ ပြည်တွင်းရေး၌သော်၎င်း၊ ပြည်ပ ရေး၌သော်၎င်း၊ ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်ကြရာ၌ တဦးက တဦးကိုမည်သည့်အချက်တွင်မှ ဩဇာခံရန်မလို။ ၎င်းတို့ အားလုံးပင် အင်္ဂလိပ်ဘုရင်၏ သစ္စာတော်ခံချည်းဖြစ်၍၊ ဗြိတိသျှ ပြည်ထောင်စု နယ်ပယ်၌၊ လွတ်လပ်စွာ ပေါင်း သင်းဆက်သွယ်နေထိုင်သောနိုင်ငံများဖြစ်ကြသည်။ (ဒိုဒီနို ယံအုပ်ချုပ်ရေး)။

အထက်ပါ ရေးသားချက်ကို ထောက်၍ ဒိုဒီနိုယံ နိုင်ငံများသည်၊ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့စံနစ်၏ အကြီးဆုံးသော ကိုယ်စားလည်ဖြစ်သည့် အင်္ဂလိပ် ဘုရင်၏ ကျန်ချည်း သာ ဖြစ်ကြသောကြောင့်။ ကျန်အချင်းခြင်းသည်တယောက် ကိုတယောက် ခွက်စောင်းမချတ်အံ့။ ကျန်ဘဝတွင် “ပြည် တွင်းရေး၌၎င်း၊ ပြည်ပရေး၌၎င်း”..... လွတ်လပ်စွာ ပေါင်း သင်း ဆက်သွယ်နေထိုင် နိုင်ကြပေသည်။

ဆက်ဦးအံ့။

“၁၉၃၄-ခုနှစ်တွင် ထုတ်ပြန်လိုက်သော ဘုရင်မင်း မြတ်အစိုးရ၏ လုပ်ဆောင်မှုနှင့် တံဆိပ်တော် ဥပဒေအရ ထိုသို့ပြည်ထောင်စုနယ်ပယ်မှ ခွဲထွက်လိုပါက ထိ

ရောက်အောင်မြင်စွာ ခွဲထွက်ရန်နှစ်ဦးနှစ်ဘက်ဆောင်ရွက်ချက်ဖြင့် ခွဲထွက်နိုင်လေသည်။” (ဒိုဝီနိုယံအုပ်ချုပ်ရေး)

ဤအချက်ကို ထောက်၍လည်း။ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့စံနစ်၏ သဘော တူညီချက်ကိုမရဘဲ ခွဲထွက်နိုင်ခွင့် မရှိကြောင်း။ ခွဲထွက်နိုင်ခွင့်မှာတကဲ့သို့ ဝန်ခံမှုမရှိဘဲ။ စက္ကူပေါ်၌သာရှိသည့် အတုအရောင် ခွဲထွက်နိုင်ခွင့်သာဖြစ်ပေသည်။

အခြားအရေးကြီးသော အချက်တရပ်ကိုလည်း ထည့်၍စဉ်းစားရန်လိုပေသည်- ၎င်းသည်ကား။

သို့ခွဲထွက် နိုင်ခွင့်ရှိစေကာမူ ဒိုဝီနိုယံအုပ်ချုပ်ရေး ရပြီးသော နိုင်ငံများသည် ယခုအခါ ခွဲထွက်ခြင်း မရှိကြချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်။ ၎င်းတို့၏လက်ရှိအခြေအနေများသည် ကမ္ဘာကြီးအတွင်း၌ တသီးပုဂ္ဂလ ရပ်တည် နေနိုင်ရန်ခဲယဉ်းသောကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။” (ဒိုဝီနိုယံ အုပ်ချုပ်ရေး။)

ငါတို့ကွန်မြူနစ်များ၏အခြေခံထင်မြင်ချက်တရပ်ကား နယ်ချဲ့စံနစ်၏ ချယ်ထုတ်မှုကြောင့် လောင်းရိပ်မိနေသကဲ့သို့ ရှိနေသော လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများသည် နယ်ချဲ့စံနစ်ကို ထွန်းထွန်ဖြိုဖျက်ကာ နယ်ချဲ့စံနစ်မှ လုံးဝခွဲထွက် လာမှသာ လျှင် ထိုလက်အောက်ခံ နိုင်ငံများသည် ချယ်ထုတ်မှုတည်းဟူသော လောင်းရိပ်မှ လွတ်ကင်းကာ။ ကြီးထွား ဖြစ်ပေါ်ခွင့်ရှိမည်ဆိုသော ထင်မြင်ချက် ဖြစ်သည်။ သို့စဉ်လျက်။ လက်အောက်ခံဒိုဝီနိုယံ နိုင်ငံများသည် “၎င်းတို့၏ လက်ရှိအခြေအနေများအရ ကမ္ဘာကြီး အတွင်း၌။ တသီးပုဂ္ဂလ ရပ်တည် နေနိုင်ရန် ခဲယဉ်းသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်”

ဆိုသော ဆင်ခြေဖြင့် နယ်ချဲ့စံနစ်၏ ထွမ်းမီးရာ၊ လက္ခဏာချက် အပြည့်အစုံရှိသော ဒိုဒီနိုယံ နိုင်ငံများသည် ခွဲတွက်ရန် မကြိုးစားဘဲ နေခဲ့ကြလေသည်။ ဤသို့ နေခြင်းသည် အဘယ် အဓိပ္ပာယ် ရပါသနည်း။ တဘီးပုဂ္ဂလ တည်နေနိုင်ရန်ခဲယဉ်းသောကြောင့် ဖြစ်လေသည် ဆိုသောစကားသည် မှန်ပါ၏လော့—မှန်ပါလျှင် အဘယ် လူတန်းစားအတွက် မှန်သောအချက်ဖြစ်ပါသနည်း။

ဒိုဒီနိုယံ နိုင်ငံများတွင်ရှိသည့် စီးပွားရေး စံနစ်သည် ဘယ်ကဲ့သို့သော စီးပွားရေးစံနစ်များနည်း။ ထိုစီးပွားရေးစံနစ်သည် အဘယ်ကြောင့် နယ်ချဲ့နိုင်ငံ ဖြစ်သော အင်္ဂလန်ပြည်ရှိ စီးပွားရေး စံနစ်နှင့်ကင်း၍ မဖြစ်နိုင်ကြသေးသနည်း။

ပဉ္စမတပ်။

ငါတို့သည် အိန္ဒိယပြည်နှင့် ဗမာပြည်တို့၏ အခြေအနေများကို ထောက်ရှု ဆင်ခြင်ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် တွေ့ရသော အချက်သည်ကား။ နယ်ချဲ့သမားဖြစ်သော လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်များသည် မိမိတို့လက်ဝါးကြီးအုပ်ကုန်ဈေးနှုံးများဖြင့် တိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်ကလေးများကို နှေ့စဉ်နှင့်အမျှ နှာရီနှင့်အမျှ သတ်ဖြတ်ချိုးနှိမ်နေကြ၏။ ဗမာပြည်ရှိ ဗမာနှင့်တရုတ်၊ ကုလား သင်္ဘော သိုင်ရှင်ကလေးများသည်။ လက်ဝါးကြီးအုပ်ဖြစ်သော ဧရာဝတီသင်္ဘော ကုမ္ပဏီ၏ ထင်သလိုဖိနှိပ်ခြင်းကိုခံကြရ၏။ ဗမာဇေနံ တွင်းရိုးတွင်းစားများသည် လက်ဝါးကြီးအုပ်သမားဖြစ်သော ဘီ-အို စီ ၏မျက်

နှာသာပေးမှုကိုသာ မြှော်လင့်နေရ၏။ ဗမာကုန်သည်ဝှံစားကလေးများနှင့် စက်ပိုင်ရှင်များသည် လက်ဝါးကြီး အုပ်သမားဖြစ်သည့် စတီးကုမ္ပဏီက သနားမှချမ်းသာရာရတော့မလောက်ဖြစ်နေပေ၏။

ထိုတိုင်းရင်းသား အရင်းရှင်များသည် မိမိတို့၏ စီးပွားရေးအခြေအနေအရ လက်ဝါးကြီး အုပ်သမားနှင့် ပူးပေါင်းကာ သူတို့၏ လက်ဝေကိုခံယူ၍ နောက်လိုက် ဝေရကုမ္ပဏီလည်းယူမည်လော့။ သို့တည်းမဟုတ် သူတို့နှင့်တူပြိုင်ကာ အပျက်အစီး ခံကြမည်လော့ ဆိုသည့်လမ်း နှစ်လမ်းတွင် ကြိုက်ရာလမ်းကိုရွေးကြရတော့မည်။

ပဋ္ဌမ လမ်းသည် မိမိတို့၏တိုင်းရင်းသား ဂနရှင်ဘဝကို တည်မြဲစေ၏။ ဒုတိယ လမ်းသည် ထိုဘဝကိုဆုံးရှုံးကာ ပစ္စည်းမဲ့ အဖြစ်သို့ရောက်စေ၏။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသား ဂနရှင်ကလေးများသည် မိမိတို့၏သက်သာ ချောင်ချိသော ဘဝကို မက်မောသည့်အတိုင်း ပဋ္ဌမ လမ်းကိုလိုက်မိခါ မိမိတို့၏ လုပ်ငန်းငယ်များကို လက်ဝါးကြီး အုပ်သမား၏ လုပ်ငန်းအတွက် အငွယ်အပွား အထောက်အကူကို ဖြစ်စေ၍ နောက်လိုက် ဝေရကုမ္ပဏီခံစားနေကြပေသည်။ သို့သော်လည်း လက်ဝါးကြီးအုပ်သမားများသည် လက်ဝါးကြီးအုပ်သမား ဒိုဒိုမိမိတို့တပည့် လက်သားများကိုပင် မညှာတာနိုင်တော့ဘဲ။ တိုင်းရင်းသား ဂနရှင်များ၏ စီးပွားရေးအခွင့်အရေးနယ်အတွင်းသို့ အစဉ်မပြတ်မျိုးဖျက်၍ ဝင်နေကြ၏။ သို့မျိုးဖျက်၍ ဝင်လာသည်ကို မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်လာသောအခါ လက်

ဝါးကြီး အုပ်သမားများကို ဆန့်ကျင်သည့် လေသံထွေး၊
 လွတ်လပ်ရေးလေသံထွေးကို တိုင်းသား၊ နေရှင်များက ဖြစ်
 ယာကြကုန်၏။ တိုင်းပြည်တွင်း၌ လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်း၊
 သူထုလုပ်ငန်းများပေါ်ပေါက်နေလျှင်လည်း။ အခြေအနေကို
 လိုက်၍ မိမိတို့၏ဘဝ တည်မြဲရေးအတွက် ပါဝင်ဆောင်
 ရွက်တတ်ကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသား နေရှင်
 များသည်။ မိမိတို့၏ ဘဝအခြေအနေအရ လက်ဝါးကြီးအုပ်
 သမားများအပေါ် ဝယ် အားကိုးလိုကြ၏။ ဆန့်လည်းဆန့်
 ကျင်လိုကြ၏။ အားကိုးလို မရမှသာ ဆန့်ကျင်ကြ၏။ အား
 ကိုးရလျှင် တိုင်းပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးကို ခြေကန်၍။ သခင်
 အားရ စကားပြောလာ၏။

တိုင်းရင်းသား၊ နေရှင်များ၏ ဘဝနှင့် ပါတ်သက်သည့် အခြား
 အချက်တရပ်လည်းရှိသေးသည်။ သူတို့သည် အခြားလူတန်း
 စား (ပစ္စည်းမဲ့၊ လယ်သမားနှင့် လုပ်သား လူထုများ) အပေါ်
 ဝယ် ချယ်ထုတ်၍ အသက်မွေးတတ်သူများ ဖြစ်ကြလေရာ။
 လက်ဝါးကြီး အုပ်သမားများနှင့် စီးပွားရေး ခမ်းတွင်
 ညီတော်နောင်တော် ဖြစ်နေကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည်
 ဘဝအခြေအနေအရ ပစ္စည်းမဲ့များ လယ်သမား၊ လုပ်သား
 လူထုများနှင့် မနီးစပ်ဘဲ လက်ဝါးကြီး အုပ်သမားများနှင့်
 သာနီးစပ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသား နေရှင်များ၏ ကိုယ်စားလှည်
 ဖြစ်သော အလိုတော်ရှိတို့သည်။ သူတို့၏ ဘဝကြောင့် ယိမ်း
 ယိုင်နေကြ၏။ လက်ဝါးကြီးအုပ်သမားများက။ မခံမရင် နှိုင်း

အောင်ဖိနှိပ်လာသောအခါ၊ လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းအတွင်း သို့ဝင်လာကြ၏။ သို့ဝင်ရောက်ခြင်းမှာ ချယ်ထွယ်ရေးစံနှစ်ကိုတိုက်ဖျက်လိုသည်ထက် ချယ်ထွယ်ရေးစံနှစ်တွင်နောက်လိုက်ဝေစုကိုခံစားလို၍ဖြစ်သည်။ ဤသို့လက်ဝါးကြီးအုပ်သမားများက သူတို့အား နောက်လိုက်ဝေစုကိုလျှော့ပေးလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ တဖန်လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းကို စွန့်သွားပြန်၏။

ဤသို့အခြေခံ ဘဝတွင် ယိမ်းယိုင်နေသောကြောင့်၊ သူတို့၏အလုပ် သူတို့၏ထင်မြင်ချက်- သူတို့၏ဝါဒ၊ သူတို့၏အပြောအဆို အပြုအမူများသည်လည်း မတည်ကြည်၊ ရှေ့နောက် မညီညွတ်ဖြစ်တတ်သည်။ သို့မတည်ကြည်မှု၊ ရှေ့နောက် မညီညွတ်မှုဖြစ်နေသည်မှာလည်း၊ အခြေအနေအလိုက်ဖြစ်တတ်သည်။ နောက်လိုက်ဝေစုကို ကျေနပ်လောက်အောင်ရနေလျှင်၊ လွတ်လပ်ရေးစကားကိုမပြောတော့ချေ။ ဝေစုအတွက် နှင့်ပါတ်သက်၍ မကျေမနပ်လျှင်၊ လွတ်လပ်ရေးစကားကို ပြောလာပြန်၏။ (ကာလကတ္တားတွင်နေစဉ် ကကိုထိန်းဖေသည်၊ ဒေါ်မန်စမစ် အိဒင် ချာချီ-စသော နယ်ချဲ့သမားများကိုချီးကြူးခဲ့သော်လည်း၊ ဗမာပြည်သို့ပြန်ရောက်လာ၍ နယ်ချဲ့စံနှစ်ကိုစေ့စပ်ရာ၊ မအောင်မြင်သောအခါတွင်၊ နယ်ချဲ့သမား ကိုဆန့်ကျင်ဘက်စကား ပြောလာပြန်သည်။)

သူတို့၏ဘဝ နှင့်ပါတ်သက်၍ အခြားအချက်တရပ်လည်း ရှိနေသေး၏။ အခြေခံအားဖြင့် ယိမ်းယိုင်နေသော လူတန်းစားတရပ်ဖြစ်နေလေရာ၊ အားကြီးရာဘက်သို့ ပါတတ်ကြ၏။

လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်း၊ တော်ထွန်ရေးလုပ်ငန်းများ အား
 တက်နေသည်ကို ထွေလျှင်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကာ၊ မိမိ ဘို့၏အ
 ရေးကို လွတ်လပ်ရေးနှင့် တွဲ၍ ဆိုတတ်၏။ လွတ်လပ်ရေးလုပ်
 ငန်း၊ တော်ထွန်ရေးလုပ်ငန်းများ ညှိမ်သွားသော အခါတွင်၊
 လက်ဝါးကြီးအုပ်သမားများထံ ခေါင်းယှို၍ ဝင်လာကြပြန်
 ၏။ (၁၃၀၀ ပြည့်အရေးတော်ပုံပေါ်စဉ်က၊ ဒေါက်တာ
 ဘမော်နှင့်ဦးစောတို့၏ အပြုအမူကို ကြည့်လေ) လွတ်လပ်
 ရေးလုပ်ငန်းတွင်၊ ဟန်မူပါပါ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်နေရင်း၊
 လက်ဝါးကြီးအုပ်သမားများက သူတို့ကို အနည်းငယ်လျှော့
 ပေးသည်နှင့် တပြိုင်နက်၊ (ရာထူး) လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းကို
 ဖြတ်ခန့်စွန့်သွားတတ်ကြပြန်သည်။ သူတို့သည် နယ်ချဲ့စံနစ်
 ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလိုသည်ထက် လူထုတော်ထွန်ရေးကို
 သာ၍ ကြောက်တတ်ပေသည်။ တိုင်းရင်းသား ဇနရှင်များ
 လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းအတွင်းသို့ ဝင်လာသောအခါ၊ ပစ္စည်း
 မဲ့ခေါင်းဆောင်များနှင့် လယ်သမားခေါင်းဆောင်များက၊
 သတိကြီးစွာ ဂြိုဍ်းလျှင် လွတ်လပ်ရေးနှင့် ဆန့်ကျင်သော သူ
 တို့၏ ခြေထမ်းကို မထမ်းနိုင်အောင် အကြင်ကိုင်ထားနိုင်လျှင်
 လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းကို သဗ္ဗာဇဖောက် သွားနိုင်လောက်
 သောနေရာနှင့် အခွင့်ကို မပေးဘဲ တားမြစ်ထားနိုင်လျှင်၊ သူ
 တို့ဝင်လာသောကြောင့် လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းသည် အား
 တက်လာစရာ အကြောင်းရှိပေသည်။ ပစ္စည်းမဲ့ခေါင်းဆောင်
 များနှင့် လယ်သမားခေါင်းဆောင်များသည် အထက်ဖော်ပြ
 ပါသူတို့၏ အခြေခံဘဝဖြင့်၊ သူတို့ကို အကဲမဖြတ်ဘဲ၊ သူတို့

၏ပြောပုံ ဆိုပုံ တို့ဖြင့် အယုံကြီးယုံကာ၊ လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းကို သူတို့၏ ခေါင်းဆောင်မှုအောက်သို့ ထိုး၍ အပ်မိပါက၊ သူတို့ လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းအတွင်းသို့ ဝင်လာခြင်းကြောင့်၊ ကုသိုလ်တပဲသား ရေတပိဿာ ဖြစ်သွားနိုင်စရာ အကြောင်းရှိပေသည်။) တိုင်းရင်းသား ဓနရှင်ပေါက်စ ပညာတတ်လူတန်းစား၏ ကိုယ်စားလှည့်များ ဖြစ်သော သခင်သန်းထွန်းနှင့် ကိုသိန်းဖေတို့အား၊ ပါတီတွင် ကြီးကိုင်နိုင်သော ဓနရှင်ကို ပေးခဲ့မိသောကြောင့်၊ ပါတီအရေးနှင့် လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် အကျိုးနဲ့ ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။)။ သူတို့သည် အလုပ်သမား၊ လယ်သမားများနှင့် လုပ်သားလူထုများ အပေါ်ချယ်ထွတ်၍၊ အသက်မွေးသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့ချည်း သက်သက်မချယ် ထွတ်နိုင်၊ အင်အားကြီးသော နယ်ချဲ့စံနစ်၏ အကူအညီ နယ်ချဲ့စံနစ်၏ နောက်လိုက်အဖြစ် တိုင်းပြည်ကို ချယ်ထွတ်ရန် လုံးဝ ပြုကြသည်။

ထို့ကြောင့်သာ “ဒိုဏ်နိယံ” ရုပ်ချုပ်ရေးတွင်၊ ဒိုဏ်နိယံ နိုင်ငံများသည်၊ ၎င်းတို့၏ လက်ရှိ အခြေအနေအရ၊ ကမ္ဘာကြီးအတွင်း ခွဲတသီးပုဂ္ဂလ ရပ်တည်နိုင်ရန် ခဲယဉ်းသောကြောင့် ဖြစ်သည်” ဟု ရေးသားထားပေသည်။

ဘဝသည် အသိကို ဖန်တည်းသော၊ စီးပွားရေးဘဝတွင် နယ်ချဲ့စံနစ်နှင့် မကင်းနိုင်သော တိုင်းရင်းသား ဓနရှင်များသည် ဝါဒခန်းတွင်လည်း နယ်ချဲ့စံနစ်၏ ဩဇာနှင့် မကင်းနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဒိုဏ်နိယံ ရေးလုပ်ငန်းတွင်လည်း အလိုတော်ရှိ ဝါဒကို မလွဲသာဘဲ ဖြန့်ရတော့သည်။

လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် နယ်ချဲ့စံနစ်၏ ဩဇာဖြစ်
သော အလိုတော်ရှိ ဝါဒကို ထွမ်းချီးစေခြင်းသည် အချောင့်
သမားဝါဒမည်ပေသည်။

“၎င်းတို့၏ လက်ရှိ အခြေအနေအရ ကမ္ဘာကြီးအတွင်း၌
တစ်သီးပုဂ္ဂလရပ်တည်နိုင်ရန် ခဲယဉ်းသော ကြောင့် ဖြစ်သည်”
ဟု ဒိုမိနီယံ နိုင်ငံများအတွက် ဆိုထားခြင်းသည် ပြည်သူတို့
နှင့် သက်ဆိုင်သော ရေးသားချက် မဟုတ်ဘဲ၊ နိုင်ငံခြားနယ်ချဲ့
သမားနှင့် ပူးပေါင်းကာ ပြည်သူ့အများအား စံနစ်တကျ သွေး
စုပ်နေသည့် တိုင်းရင်းသား အလိုတော်ရှိ သတ္တဝါတို့များ
သာ တစ်သီးပုဂ္ဂလရပ်တည်နိုင်ရန် ခဲယဉ်းသည်ဟု ဆိုလိုပေ
သည်။

တိုင်းရင်းသား ဂနရှင်များ၏ အထက်ပါ လက္ခဏာချက်
များကို အနှစ်ဖိတ်၍ အဖန်တလဲလဲ လေ့လာထားရန် လိုပေ
သည်။

ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသား အလိုတော်ရှိ ဂနရှင်များ၏
လွတ်လပ်ရေးနှင့် ပတ်သက်သော ထင်မြင်ချက်နှင့် အလုပ်သ
မားများ၊ လယ်သမားများနှင့် လုပ်သားလူထုတို့၏ လွတ်လပ်
ရေးနှင့် ပတ်သက်သော ထင်မြင်ချက်တို့ အတူတူ မဖြစ်နိုင်
ကြချေ။

တိုင်းရင်းသား အလိုတော်ရှိ ဂနရှင်များ မျှော်မှန်းသော
လွတ်လပ်ရေးသည်၊ နယ်ချဲ့ စံနစ်မပျက်စီးဘဲ၊ နယ်ချဲ့စံနစ်
အရ ချယ်ထွယ်သော စီးပွားရေးတွင်၊ နောက်လိုက်စေ့စပ်ကို

သူတို့ တိုးတက် ခံစားခွင့်ရှိနေသော လွတ်လပ်ရေးမျိုးဖြစ်သည်။

အလုပ်သမား- လယ်ယာတောင်သူနှင့် လုပ်သားလူထုများဖြောင့်မှန်းသော လွတ်လပ်ရေးမှာမူကား၊ နယ်ချဲ့စံနစ်ကို လုံးဝတိုက်ဖျက်ခြင်း၊ မြေပိုင်ရှင်စံနစ်ကို လုံးဝသုတ်သင်ခြင်း၊ အလုပ်သမား လယ်သမားနှင့်လုပ်သားလူထုများ၏ စီးပွားရေးအရေးနယ်ချဲ့စံနစ်၏ အချုပ်အချာမရှိဘဲ၊ လွတ်လပ်နေခြင်း စသည်တို့ပေါ်တွင် အခြေခံသော လွတ်လပ်ရေးဖြစ်သည်။

လွတ်လပ်ရေး- ၂-မျိုး။

တနည်းအားဖြင့်ဆိုရလျှင်၊ တိုင်းရင်းသား ဂနရှင်တို့၏ မြှော်မှန်းရာ။ လွတ်လပ်ရေးသည် ဒိုဒီနီယံ အုပ်ချုပ်ရေးဖြစ်၍ အလုပ်သမား လယ်သမားနှင့်လုပ်သား လူထုများ၏ မြှော်မှန်းရာ လွတ်လပ်ရေးသည်။ ဒီမိုကရေစီသစ်၊ သမတနိုင်ငံ ထူထောင်ရေးဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသား ဂနရှင်များ၏၊ ဘဝအခြေအနေကြောင့် သူတို့၏ လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်း၊ သူတို့၏ အဆုံးသတ် ရည်ညွှန်းချက်သည်။ ဒိုဒီနီယံ အုပ်ချုပ်ရေး ဖြစ်ပေသည်။ အချုပ်ကိုဆိုရလျှင် ဒိုဒီနီယံ အုပ်ချုပ်ရေးသည်။ နယ်ချဲ့သမားများနှင့် တိုင်းသား ဂနရှင်များ ပူးပေါင်းကာ ပြည်သူတို့အား။ သည်ထက်သည် စံနစ် ကျစွာချုပ်ထုပ် အုပ်စိုးသည့်စံနစ်။ ကျန်သက်ကို ရှည်စေသည့်စံနစ်မျှသာဖြစ်သောပေသည်။

ထို့ကြောင့်တိုင်းရင်းသားအနာရှင်များ၏လွတ်လပ်ရေးဖြစ်
သော ဒိုမိနီယံ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်အလုပ်သမား လယ်သမား
လုပ်သားလူထုတို့ပါဝင်ရာ၊ ပြည်သူတို့၏ လွတ်လပ်ရေးဖြစ်
သော ဒီမိုကရေစီသစ်၊ သမတနိုင်ငံတို့တည်ထောင်လိုခြားနားသည်
ကိုနှိုင်းယှဉ်၍လိုပေသည်။

ဒီမိုကရေစီသစ် သမတနိုင်ငံတွင် ကုန်လုပ်ငန်းကြီးများနှင့် လယ်မြေ
ယာကြီးများကို တမျိုးလုံးပိုင်ပစ္စည်းအဖြစ်၊ အစိုးရက သိမ်းယူ အသုံးပြု
နေသောကြောင့်၊ နယ်ချဲ့စံနစ်၏ စီးပွားရေးအဖြစ် မတွယ်နိုင်တော့ချေ။

ဒိုမိနီယံ နိုင်ငံတွင် ကုန်လုပ်ငန်း ကြီးများနှင့် လယ်မြေယာကြီးများ
ကို နယ်ချဲ့သမားများနှင့် လယ်ပိုင်ရှင်ကြီးများ ပိုင်နေသေးသောကြောင့်
နယ်ချဲ့စံနစ်သည် တည်မြဲလျက် ရှိနေသေးသည်။

ဒီမိုကရေစီသစ် သမတနိုင်ငံတွင် အလုပ်သမားများ- လယ်သမား
များနှင့် လုပ်သား-လူထုများသည်။ မိမိတို့၏ သေရေး-ရှင်ရေးများဖြစ်
သည်။ ကုန်လုပ်ငန်းကြီးများနှင့် လယ်မြေယာကြီးများကို ပိုင်နေကြ
သောကြောင့်၊ စီးပွားရေးအရ၊ ကွန်သားပေါက်များ မဟုတ်ကြတော့ဘဲ
လွတ်လပ်သော လူတန်းစားများ ဖြစ်လာကြလေပြီ။

ဒိုမိနီယံ နိုင်ငံ၌ အလုပ်သမား-လယ်သမားနှင့် လုပ်သား-လူထုများ
သည် နယ်ချဲ့သမားများ-တိုင်းရင်းသား ဓနရှင်များနှင့် လယ်ပိုင်ရှင်ကြီး
များ ပူးပေါင်းထားသည့် စီးပွားရွေးစံနစ်၊ လက်အောက်တွင် အချယ်
လှယ်ခံများ ဖြစ်ကြပေသည်။

ဒီမိုကရေစီသစ်-သမတ နိုင်ငံတွင် ပြည်သူတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို
ကာကွယ်သည့် တိုင်းရင်းသား တပ်မတော် (ပြည်သူ့တပ်မတော်)
ရှိပေသည်။

ဒိုမိနီယံ နိုင်ငံ၌ နယ်ချဲ့စံနစ်၏ အကျိုး-စီးပွားကို ကာကွယ်သော
နယ်ချဲ့စစ်တပ်များရှိသေးသည်။

ဒိုဒီကရေစိသစ်- သမတနိုင်ငံတွင်။ တရားစီရင်ရေးဌာန-ပုလိပ်ဌာန စစ်ဌာနနှင့် အုပ်ချုပ်ရေး ဌာနများ၌ ပြည်သူတို့အလိုကျ ရွေးကောက် ခြောက်ထားသည့် တကွပြည်သူ့ ကိုယ်စားလည်များကို ခန့်ထား သည်။

ဒိုဒီနီယံ အုပ်ချုပ်ရေး၌ မူကား “ဘုရင် မင်းမြတ်”က သို့မဟုတ် “ဘုရင်ခံချုပ်ကြီး”က မူးမျိုးမတ်မျိုးတည်းမှ လူများကို အထက်မှနေ၍ ခန့်ထားသည်။

အခြားအချက်လည်း ရှိသေးသည်။ လန်ဒန်မြို့တွင်ရှိသော ပရိပီ^၁ ကောင်စီသည် ဗြိတိသျှအင်ပါယာအတွင်း၌။ တရားစီရင်ရာရုံးချုပ်ကြီးဖြစ် ပေသည်။ ထိုရုံးသည်နယ်ချဲ့သမားများက တိုင်းရင်းသားခန့်ရှင်များအား ချီးနှိမ်ဘိန်ပေးသည့်ရုံးဖြစ်ပေသည်။ ထိုရုံးသည်လူမျိုးအလိုက် မျက်နှာ သာပို၍ပေးထားသည့်ပြင်။ အကုန်အကျစရိပ် အပိုခံနိုင် သူတို့အတွက်၊ တရားနိုင်ရန် ဌာနကြီးတရပ်ဖြစ်ပေသည်။ နယ်ချဲ့သမားများက တိုင်းရင်း သား ခန့်ရှင်များအား ပရိပီ^၁ ကောင်စီနှင့် ကိုင်ပေါက်ထားသောကြောင့် မလှုပ်နိုင်ကြပေ။

“ဒိုဒီနီယံနိုင်ငံတရားရုံးတော်မှစီရင်ချက်ကိုပရိပီကောင် စီသို့အယူခံဝင်ရောက်ရေးနှင့်ပါတ်သက်၍၊ ဝက်စ်မင်စတာ စတက်စ်ကြူးဥပဒေတွင်၊ လန်ဒန် မြို့ရှိ ပရိပီကောင်စီ၏ တရားဘက်ဆိုင်ရာ ကော်မတီသို့ အယူခံထွာများပို့ ရသည့် စံနစ်ကိုပါယ်ဖျက်ခြင်းမပြု” (ဒိုဒီနီယံ အုပ်ချုပ်ရေး)။

ဩစတြေးသီးယား၊ ကနေဒါအစရှိသည့် ဒိုဒီနီယံနိုင်ငံ များသည်၊ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့စံနစ်၏ အလိုတော်ရိသက်သက် ဖြစ်နေ၏။ နယ်ချဲ့စစ်ပွဲဖြစ်တိုင်းလည်းမိမိတို့သည်၊ ဗြိတိသျှ နောက်မြားဆွဲကာလိုက်၍တိုက်နေကြရ၏။ အခြားလက်အောက် ခံတိုင်းပြည်များနှင့်စာသော်၊ လွတ်လပ်ရေးလှစ်ငန်းသည်

အတော်ပင်အေးနေ၏။ ပြည်သူလူထုများသည် ကျွန်ဘဝ တွင်ခပ်အေးအေးညိမ်ခံနေကြသလိုဖြစ်၏။ ကျွန်သက်ကိုရှည် စေရန်စံနစ်တကျအုပ်ချုပ်ထား၏။ ဒိုဗီနိုယံ အန္တရာယ်သာ ဗမာပြည်သို့ ဆိုက်ရောက်လာပါက၊ ဗမာပြည်ကျွန်သက် အသွန်ရှည်သွားသွားနိုင်စရာအကြောင်းရှိသည်။

ထို့ကြောင့်သာရိလိုတော့ဖ်က ဒိုဗီနိုယံ နိုင်ငံများသည်၊ လွတ်လပ်သော နိုင်ငံများမဟုတ်ကြောင်းဖြင့် ကန့်ကွက်ခဲ့ သည်။

ရိလိုတော့ဖ်ကဤသို့ပြောလိုက်ခြင်းသည်၊ ကိုလိုနိုနိုင်ငံ များနေပြီတိသျှနယ်ချဲ့စံနစ်၏ ပရိယာယ်ကျော့ကွင်းအတွင်း မှမလွတ်ကင်းနိုင်ကြသေးသော လက်ျာအချောင်သမားများ ကိုလည်း၊ မျက်နှာကိုလက်ဝါးနှင့်ချိုက်လိုက်သလိုရှိချေသည်။

ကျွန်သက်ရှည်မည်။

ဒိုဗီနိုယံ အန္တရာယ်သည် ဗမာပြည်သို့ အဘယ်အခြေ အနေမျိုးတွင် ဆိုက်ရောက် လာမည်နည်း။

(၁) ဗမာပြည်၏လူများစုဖြစ်သော အလုပ်သမားများ-လယ်ယာ၊ တောင်သူများနှင့် လုပ်သားလူထုများသည် စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်းမရှိဘဲ၊ အင်အား ပျက်နေသောအခြေအနေ။

(၂) မြို့တိသျှ နယ်ချဲ့စံနစ်၏ အလိုတော်ရိများဖြစ်သော ဗမာ ထိုင်းရင်းသား၊ ဓနရှင်များနှင့် လယ်ပိုင်ရှင်များသည်။ အချောင်သမား သဘောတရားကို လက်ကိုင်ပြု၍၊ မြို့တိသျှ နယ်ချဲ့သမားများနှင့် ပူးပေါင်း ကာ ဗမာပြည်သူ လူထုများအား။ အတားအဆီးမရှိဘဲ။ လွတ်လပ်စွာ ချယ်လှယ်နိုင်နေသည့်အခြေအနေ။

(၃) လူထုအစည်းအရုံးများနှင့်တော်လှန်ရေးပါတီများ၊ အင်အားပျက်နေသောကြောင့် ဓနရှင်နှင့် လယ်ပိုင်ရှင်ပါတီများ၊ သြဇာလွှမ်းမိုးကာ နိုင်ငံရေးဦးလည်း။ သူတို့ပင် ခေါင်းဆောင်နိုင်နေသော အခြေအနေ။

(၄) ကွန်မြူနစ် ပါတီကလည်း။ လူထုများအား မှန်သောလမ်းစဉ်အတိုင်း မညွှန်ကြားနိုင်သော အခြေအနေ။

(၅) သို့သော်လည်း။ လူထုများ၏ အလိုလိုနိုးကြား ထကြွလာမှုကြောင့်၊ မြတ်သျှ နယ်ချဲ့စံနစ်က လျော့မပေးဘဲ မနေရတော့သည့်အခြေအနေ။

(၆) တိုင်းရင်းသား ဓနရှင်နှင့် လယ်ပိုင်ရှင်တို့ ပူးပေါင်း၍ ပြည်သူ့လူထုများ၏ ထကြွမှုကို ငြိမ်းလုပ်ကာ နယ်ချဲ့သမားတို့နှင့် ဘယ်လိုကြိစိလိမ့်မည်ဆိုသော အချက်ကို ကွန်မြူနစ်ပါတီက ပြည်သူ့ လူထုကြီးအား ကြိုတင် သတိမပေးနိုင်အောင် သတိလစ်နေသည့်အခြေအနေ။ [ဂျပန်ပြေး၍ မြတ်သျှ ဝင်စဉ်က။ ဤအတိုင်း ဖြစ်ခဲ့ပြီ။]

(၇) ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး အင်အားစုသည် တိုက်ပွဲကို ပြတ်သားစွာ မဆင်နွှဲနိုင်သေးသည့်အခြေအနေ။

(၈) ကွန်မြူနစ် ပါတီ၊ အခြား တော်လှန်ရေး ပါတီနှင့်။ လူထုအစည်းအရုံးများ ထည်းတွင်း၊ ကွန်မြူနစ်အမည်ကိုခံ၍ ၎င်း။ အခြားတော်လှန်ရေးအမည်ကိုခံ၍ ၎င်း။ ရုပ်ဖျက်ခါဝင်ရောက်နေသည့် မြတ်သျှ အလိုတော်ရိ လက်ျာအချောင်သမားများကို ထိုပါတီများနှင့် လူထုအစည်းအရုံးများ ထည်းမှ ပယ်ထုတ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်လောက်အောင် လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်း၏ အင်အားနည်းနေသည်အခြေအနေ။

စသည့်ဖော်ပြပါ အခြေအနေများ ပူးပေါင်းပေါ်ပေါက်လာလျှင်၊ ဗမာတိုင်းရင်းသား ဓနရှင်များနှင့် နယ်ချဲ့သမားများ စီးလားရိုက်ကာ၊ ဗမာ့ကျွန်သက် ကိုရှည်စေမည့် ဒိုမိနိုယံ အုပ်ချုပ်ရေးကို၊ ဗမာပြည်အား အတင်းပေးအပ်နှင်းလိမ့်မည်။

“အဆိုစိစစ်ရေးကော်မီတီတွင်ဦးဘဖေကဒိုဗီနိုယံအုပ်ချုပ်ရေးသည်၊ တကွလွတ်လပ်သော အုပ်ချုပ်ရေးဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ပရိုဗီကောင်စီသို့အယူခံဝင်သောစံနှစ်ကိုဖြုတ်လိုက်ပြီ။ ၎င်းပြင် ဒိုဗီနိုယံရပြီးသားနိုင်ငံတရပ်သည် ခွဲထွက်ခွင့်လည်းရှိသည်ဟု ဆင်ခြေပေးသည်။ ခွေးအင်္ဂါ- လက္ခဏာပေါင်း အများအပြား ရှိသည့်အနက်၊ အင်္ဂါလက္ခဏာနှစ်ရပ်ကိုဖြုတ်လိုက်ရုံနှင့် ခွေးသည်ခွေးအဖြစ်မှရပ်ဆိုင်းသွားမည် မဟုတ်ချေ။ ခွေးကိုအမြီးဖြတ်ရုံနှင့် လူဖြစ်မလာချေ။ နားရွက်ဖြတ်ရုံနှင့်လည်းခွေးပင် ဖြစ်လျက်ရှိသေးသည်ထို့ကြောင့်အင်္ဂလိပ်အလိုတော်ရိများနှင့်ဒိုဗီနိုယံကောင်ကြီးများက နောက်တခါ တရားစဉ်ပေါ်မှနေ၍ကျွန်တော်အမြီးဖြတ်ပြီးပါပြီဆိုသျှင်လည်း မယုံလေနှင့်။ ကျွန်တော် နားရွက်ဖြတ်ပြီး ပါပြီဆိုသျှင်လည်း နားမယောင်လေနှင့်” (ပြည်သူ့အာဏာ အမှတ် ၁၉ မှကောက်နှုတ်ချက်။)

အခဏ်း ၃-နိဂုံး။

အနိုင်မခံ-အရှုံးမပေး။

ဗမာ့ကျွန်သက်ကိုရှည်စေသောဒိုဗီနိုယံအုပ်ချုပ်ရေးကို ပယ်ဖျက်ပြီးသျှင်၊ ဗမာပြည်သူလူများရ၏ အလိုနှင့်လည်းကိုက်ညီ၊ ဗမာ့ကံကြမ္မာကို ဗမာသာဖန်တီးရမည်ဆိုသော အချက်အတိုင်းလည်းဖြစ်သည့် ဒီမိုကရေစီသစ်သမတနိုင်ငံကိုရအောင် ဘယ်အခြေအနေမျိုးနှင့် ဆောင်ယူ နိုင်မည်နည်း။

(၁) ဗမာပြည်၏ လူများစု လူထုဖြစ်သော အလုပ်သမားများ၊ လယ်သမားများနှင့် လုပ်သားလူထုများသည်။ ကွန်မြူနစ် ပါတီ၏ရှေ့ဆောင်မှုဖြင့် မိမိတို့၏နေ့စဉ်ခံစားနေရသော ဘန်နာချက်များ ပပျောက်စေရန်နှင့် မိမိတို့၏အခွင့်အရေးများ တိုးတက်ရရှိစေရန် လူထုအစည်းအရုံးများနှင့် တိုက်ခိုက်အောင်မြင်နေသော အခြေအနေ။

(၂) သို့အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက်ရင်း စည်းလုံးညီညွတ်မှုနှင့် နိုင်ငံရေးအတွေ့အကြုံ များကိုလည်း၊ လုံးလောက်စွာ တိုးတက်ရရှိနေသည့် အခြေအနေ။

(၃) ကျောင်းသားများ-ပညာတတ်များ- လူငယ်များနှင့် အမျိုးသမီး အစည်းအရုံးများ သည်လည်း၊ လွန်စွာအင်အား တိုးတက်ကာ အလုပ်သမားများနှင့် လယ်သမားများနည်းတူ၊ နိုင်ငံရေး လုပ်ငန်းတွင် ရင်ဘောင်တန်း၍ တက်နေသည့် အခြေအနေ။

(၄) လူထုအစည်း အရုံးများ၏ အင်အား တိုးတက် နေသောကြောင့်၊ မြို့နေဒီမိုကရေစီ-အင်အားစုများဖြစ်သော လူလုပ်အောက်တန်းစားများ၊ ကုန်သွင်းအလုပ်များကို လုပ်ကိုင် နေသောသူများနှင့်၊ လုပ်သားလူထုများကလည်း၊ နယ်ချဲ့စံနစ် တိုက်ဖျက်ရေးကို အားပေးလာသည်အခြေအနေ။

(၅) လူထုတိုက်ပွဲ အပြင်းအထန် ဆင်နွှဲနေသောကြောင့်၊ အချို့သော တိုင်းရင်းသား ဓနရှင် နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်များသည်။ မိမိတို့၏ ယိမ်းယိုင်မှုကြောင့် ပြည်သူ လူထုများ၏ ယုံကြည်ကိုးစားခွင့်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရသောအခြေအနေ။

(၆) ဗမာပြည်တွင်း၊ လူတန်းစားထိုက်ပွဲ ပြင်းထန် လာသောကြောင့်၊ လယ်ပိုင်ရှင်များသည် မလွဲသာတော့ဘဲနယ်ချဲ့ သမားများနှင့် ပြောင်ပူးပေါင်းကာ လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းကို အနှောင့်အယှက်ပေးလာသည့် အခြေအနေ။

(၇) တိုင်းရင်းသား ဓနရှင်နှင့် လယ်ပိုင်ရှင် ပါတီများ၏ ဩဇာ

လည်းကျဆုံး။ ခေါင်းဆောင်မှုကိုလည်း လက်လွှတ်နေရသည့် အခြေအနေ။

(၈) ကွန်မြူနစ်ပါတီကလည်း။ လူထုအစည်းအရုံးများနှင့်တိုးတက်သော နိုင်ငံရေးပါတီများ အားလုံးကို စုစည်းစေကာ။ နယ်ချဲ့စံနစ်တိုက်ဖျက်သည့် အင်အားစု တခုတည်းအဖြစ်သို့။ ပူးပေါင်း ပေးနိုင်သည့် အခြေအနေ။

(၉) တိုင်းရင်းသား ဓနရှင်နှင့် လယ်ပိုင်ရှင် ပါတီများ နိုင်ငံရေးတွင်။ နယ်ချဲ့သမားများနှင့် ပူးပေါင်းကာ မည်ကဲ့သို့ ကလိန် ကျမည်ဆိုသော အချက်ကိုလည်း။ ကွန်မြူနစ်ပါတီက ကြိုတင်၍ သတိပေးနိုင်သော အခြေအနေ။

(၁၀) စည်းလုံးတိုက်ခိုက်ရေးများ အဘက်ဘက်တွင် အင်အားတောင့်တင်းနေသောကြောင့်၎င်း။ တိုင်းရင်းသား အလိုတော်ရိများနှင့် နယ်ချဲ့သမားများက မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အင်အားပျက်အောင် မလုပ်နိုင်သောကြောင့်၎င်း။ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကို ပြတ်ပြတ်သားသားကြီးအနိုင်ရအောင် ဆင်နွှဲနိုင်သည့် အခြေအနေ။

(၁၁) ဗမာပြည်တွင်းရေးအင်အားကောင်းနှင့်မျှ။ ကမ္ဘာ့ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများကလည်း။ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းကို ထောက်ခံနေသည့် အခြေအနေ။

သေသည့်အထက်ဖော်ပြပါ အခြေအနေများ အရံအညီ ဗမာပြည်တွင်ဆိုက်ရောက်လာလျှင်၊ ဗမာ့ကျွန်သက်ကိုရှည်စေမည့် ဒိုမီနီယံ အုပ်ချုပ်ရေးသည်၊ ဗမာပြည်အနားသို့ပင် မသိနိုင်ချေ။ ဗမာပြည်သူတို့၏ အလိုကျဖြစ်သော ဒီမိုကရေစီသစ်သမတနိုင်ငံကို ထူထောင်နိုင်လောက်အောင် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းကြီးသည်လည်း၊ အင်အားလုံလောက်စွာ တောင့်တင်းခိုင်မာနေပြီဟုယူဆနိုင်ပေသည်။ ဆိုအခါတွင် ဗမာပြည်ပရန်သူဖြစ်သော နယ်ချဲ့စံနစ်ကိုလည်း တွန်းထွန်

မြို့ဖျက်ပြီးဖြစ်ချိန်မည်။ ပြည်တွင်း ရန်သူဖြစ်သည့် ဗမာ့
ဖောက်ပြန်ရေးလူတန်းစားများကိုလည်း အနိုင်ရပြီးဖြစ်လိမ့်
မည်။

ထို့ကြောင့်ဒိုဒီနိုယံ အန္တရာယ်ကိုကာကွယ်နိုင်ရန်နှင့်
ဒီဒီကရေစီသစ်သမတနိုင်ငံ ထူထောင်နိုင်ရန် ဆင်နွှဲရမည့်
ပြင်းထန်သည့်တိုက်ပွဲများသည် ဗမာပြည်၏ရှေ့ရေးအလား
အလာတွင်စောင့်ဆိုင်းနေကြပေသည်။

ကွန်မြူနစ်ပါတီ (ဗမာပြည်)၏ လက်ရှိကြီးလေးသော
တာဝန်ဝတ္တရားသည်။ အထက်ဖော်ပြပါဒိုဒီနိုယံ အုပ်ချုပ်
ရေးကိုပယ်ဖျက်နိုင်သည့် အခြေအနေများကို ဖန်တည်းရန်
နှင့်ဒီဒီကရေစီသစ်သမတနိုင်ငံကိုရအောင် တိုက်ယူနိုင်စွမ်း
ရှိသည့် အင်အားကြီးသောလူထုအစည်းအရုံးများကို ဖန်
တည်းရန်ဖြစ်ပေသည်။ အလုပ်သမားလယ်ယာတောင်သူ
ပညာတတ်-နေရှင်ပေါက်စ စသည့်လူတန်းစားတို့ မိတ်ဖွဲ့
ပါဝင်ရာ နယ်ချဲ့စံနစ်တိုက်ဖျက်ရေးအတွက် ပြင်ဆင်ထား
သည့်ကျယ်ဝန်းသောလူမျိုးရေး တပ်မတော်ကြီးတရပ်ကို
ဖန်တည်းရန်ဖြစ်၏။

ဒိုဒီနိုယံ ဝိုင်းရံခြင်း။

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီအမည်ခံအချောင်သမားပါတီ
ကယခုအခါဒိုဒီနိုယံ နှင့်ပါတီသက်၍ဘယ်လိုသဘောထား
သနည်း ဆိုသည့်အချက်ကို (၂၃-၃-၄၆)တော်ထွန်ရေးနေ့
အတွက်အထူးထုတ်သော “ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ်” ကို

ကြည့်ဦးလော့၊ ထိုစာစောင်မှ အောက်ပါကိုကောက်နှုတ်
ဖော်ပြလိုက်သည်။

ဗမာပြည်နှင့်စေ့စပ်ရေး.....

မြတ်သောတို့သည်ဗမာပြည်နှင့်စေ့စပ်ရေးကို ဂရုမစိုက်
(ဖ-ဆ-ပ-လ)ကတ်လပ်သို့ကိုယ်စားလည်ထွတ်ရန်ကြိုး
စားသည်ကိုပင်အရေးမယူ၊ ဂရုမစိုက်အကြောင်းမူကား-

(၁) ဗမာပြည်ရှိတိုင်းရင်း အရင်းရှင်၊ မြေရှင်တို့သည်၊
အင်အားမရှိ၊ နယ်ချဲ့သမားက သူတို့နှင့် အဈ္ဏော့ပေး၍စေ့
စပ်သည်တိုင် နယ်ချဲ့သမားကို ကြီးမားသော အထောက်
အကူမဖြစ်နိုင်။

(၂) ဗမာပြည်၏လွတ်လပ်ရေး အင်အားသည် တက်
ကြွမှုအဟုန် ပြင်းထန်သော်လည်း၊ ခိုင်မြဲမှုနည်းသေးသည်။
ညီညွတ်ရေးအန္တရာယ်များ တချပြီးတချပေါ်နေသေးသည်
(ညီညွတ်ရေး အန္တရာယ်ဆိုရာ၌ ဒိုမိနီယံ ညီညွတ်ရေး
အန္တရာယ်ကိုဆိုလိုသည်-သခင်စိုး။)

ထို့ကြောင့်လည်း နယ်ချဲ့သမားတို့သည်၊ ဗမာပြည်နှင့်
စေ့စပ်ရန် မရည်ရွယ်ယုံမက လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းကို
တိုက်စစ်ဆင်စပြုနေလေပြီ.....

“ဤသို့နယ်ချဲ့သမားသည်။ လွတ်လပ်ရေး အင်အားကို
တိုက်စစ်ပြုနေခိုက်။ ကျွန်ုပ်တို့ပါတီကို သခင်စိုးသည်။ ဇွတ်
ဒရွတ်ထိုး ကွဲကြောင်းကြံခဲ့ပြီ” (စာမျက်နှာ ၂ တွင် ကော်
နှင့်ကပ်၍ ဝှက်ထားသည်ကိုခွါ၍ ကောက်နှုတ်ချက်။)

စာရေးသူ ကိုထိန်းဖေ အလိုအရ “ဗမာပြည်နှင့်စေ့စပ်

ရေး” “ဘိလပ်သို့ကိုယ်စားလည် ဣတ်ရေး” တို့သည်။ လွတ်လပ်ရေးဖြစ်သည်။ တကယ်အမှန်အားဖြင့် “ဘိလပ်သို့ ကိုယ်စားလည် ဣတ်ကာ” “ဗမာပြည်နှင့် စေ့စပ်ရေး” လုပ်ခြင်းသည်။ ဒိုမိနီယံ ဖြစ်ကြောင်း ဘယ်သူမျှ မည်းနိုင်ပေ။

ဘိလပ်သို့ ကိုယ်စားလည်ဣတ်ကာ သွားရောက်စေ စပ်ခြင်းသည်။ လွတ်လပ်ရေးအတွက်လူထုကိုမယုံအင်္ဂလိပ် နယ်ချဲ့သမားကြီးများကိုသာယုံသည်ဟုပြောခြင်း။ လူထုကို စော်ကားခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

(၁) “ဗမာပြည်ရှိ တိုင်းရင်းသား အရင်းရှင်၊ မြေရှင် တို့သည် အင်အားမရှိ၊ နယ်ချဲ့သမားက သူတို့နှင့်ဈေးပေး၍ စေ့စပ်သည့်တိုင်းနယ်ချဲ့သမားကို ကြီးမားသောအထောက်အကူဖြစ်နိုင်” ဟု ဆိုထားသည်ကိုလည်းကြည့်ဦးလော့။

ဈေးပေးလျှင် ဗမာပြည်အတွက်မည်မျှ အန္တရာယ်ကြီးမည်ကို ဤစာအုပ်အခဏ်း ၂ ကိုကြည့်လေ။ {သခင်စိုး။}

စာရေးသူ၏အလိုအရ ဘိလပ်သို့ ကိုယ်စားလည်ဣတ်ခြင်းသည်။ တိုင်းရင်းသား အရင်းရှင်၊ မြေရှင်တို့နှင့် စေ့စပ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟုဆိုလိုပေသည်။

“နယ်ချဲ့သမားက သူတို့နှင့်အဈေးပေး စေ့စပ်သည်တိုင်းနယ်ချဲ့သမားကို ကြီးမားသော အထောက်အကူဖြစ်နိုင်” ဟုဆိုလိုက်ခြင်းသည် တိုင်းရင်းသား အရင်းရှင်၊ မြေရှင်တို့က မြတ်သော အလိုတော်ရှိ လုပ်နေခြင်းကို ကာကွယ်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၃) “ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးအင်အားစုသည် တက်ကြွမှုအဟုန် ပြင်းထန်သော်လည်း။ ခိုင်မြဲမှုနည်းသေးသည်။ ညီညွတ်ရေးအန္တရာယ်များ။ တချိုးတချပေါ်နေသေးသည်” ဟုဆိုရာ၌ တတိုင်းပြည်လုံး တက်ကြွမားမား ဖြစ်နေသည့်။ တော်ထွန်ရေးအင်အားစုကို ဘန်းပြု၍ ဗြိတိသျှနှင့် စေ့စပ်ခါ။ ကိုသိန်းဖေနှင့် သခင်သန်းထွန်းတို့၏ လွတ်လပ်ရေးဖြစ်သော ဒိုမီနီယံကို တောင်းရာတွင် အားလုံး ညီညွတ်ရမည့် အစား သခင်စိုးက၊ ကမောက်ကမ ဝင်လုပ်သည်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။ သခင်စိုးသည်။ ဗမာ့ဒိုမီနီယံတပ်ဦးနှစ်ယောက် ဖြစ်သော ကိုသိန်းဖေနှင့် သခင်သန်းထွန်းတို့ကို သံဆူးခက်နှင့်ရိုက်နှက်ခဲ့ပြီ။ တိုင်းပြည်တွင်နောက်လိုက်မရှိသောကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်လောက်။ အန္တရာယ်မပြုနိုင်သော ဦးဘဖေကိုလည်း။ ဒိုမီနီယံနှင့် ပတ်သက်၍ လိပ်ကျောက်မြေနှင့် ရိုက်နှက်ခဲ့လေပြီ။ တီလပ်သို့ ကိုယ်စားလှယ် လွှတ်ရေးကိုလည်း။ ထိရောက်စွာ တားမြစ်ပိတ်ပင်ခဲ့လေပြီ။

“ဤသို့ နယ်ချဲ့သမားတွေ လွတ်လပ်ရေး အင်အားစုကို တိုက်စစ်ပြုနေခိုက် ကျွန်ုပ်တို့ပါတီကို သခင်စိုးသည် ဇွတ်တရွတ်ထိုး ကွဲကြောင်းကြံခဲ့ပြီ” ဟု ဆိုရာ၌ ဒိုမီနီယံရေးအထွက်။ တော်ထွန်ရေးအင်အားစုကို အချောင်သမား၊ ကိုသိန်းဖေနှင့်သခင်သန်းထွန်းတို့က လက်ခါးကြီးအုပ်ကာ။ ဘီလပ်နှင့်စေ့စပ်ရန်ကြံနေသည်ကို သခင်စိုးက ခဲလေသမျှထံရေးကျဖြစ်အောင် ဝင်လုပ်သွားခြင်းကြောင့်။ ငြီးညှုနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

တော်ထွန်ရေး အင်အားစုကို ဒိုဒိုနီယံသို့ ရောက်အောင်
 ပဲ့ကိုင် ပေးနေသော အချောင် သမားများ၏ တောင်ပန်
 အောက်မှ ထိုတော်ထွန်ရေး အင်အားစုများကို သခင်စိုး
 သည်။ ဆွဲထုတ်ကာ တကဲ့လွတ်လပ်ရေးဖြစ်သော ဒီမိုကရေ
 စီသစ်၊ သမတနိုင်ငံသို့ရောက်အောင် ခေါ်ဆောင်ရန် လုံးလ
 ပြုသည် အမှန်ဖြစ်၏ဟု ဝန်ခံရမည်။

အချုပ်ကိုဆိုရလျှင် အထက်ပါ ဆောင်းပါးကိုရေးသော
 ကိုသိန်းဖေသည် ဘိလပ်ကိုသွား၍ ဗြိတိသျှနှင့် မစေ့စပ်
 ရသောကြောင့် ပိုနေ၏။ တိုင်းသား အရင်းရှင်၊ မြေရှင်တို့က
 ဗြိတိသျှနှင့်ပေါင်းကပ်တိုင်းပြည်၏ ကျွန်သက်ကိုရှည်အောင်
 လုပ်နေ သည့်အချက်ကို။ ကာကွယ်ပေးနေ၏။ တော်ထွန်ရေး
 အင်အားစုဖြင့် ဘန်းပြကာ ဗြိတိသျှထံ အောက်ကြို၍ ဒိုဒိုနီ
 ယံ တောင်းနေသည်ကို သခင်စိုးကဝင် ရောက်နှောက်ယှက်
 လေခြင်းဟု ရန်ညှိုးဖွဲ့နေ၏။

သခင်စိုးသည်။ ဒိုဒိုနီယံ ကိစ္စနှင့်ပါတ်သက်၍။ ဦးဘဖေ
 အားတိုက်ခြင်းသည်။ ဒိုဒိုနီယံ ကွန်မြူနစ် သခင်သန်းထွန်း
 နှင့်ကိုသိန်းဖေတို့ကို တိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဒိုဒိုနီယံ မည်သော ဘိလပ်သို့ ကိုယ်စားလှည် လွှတ်
 ရေးကို။ သခင်စိုးက ထိရောက်စွာ တားမြစ်ပိတ်ပင်လိုက်ခြင်း
 သည်။ သွားရည်တများများ ဖြစ်နေသော သခင် သန်းထွန်း
 နှင့် ကိုသိန်းဖေတို့၏ နှုပ်သီးကို ရိုက်ချိုး လိုက်ခြင်းဖြစ်
 ပေသည်။

ဤသို့သခင်စိုးက အချောင်သမားအလိုတော်ရှိများအား

ဘယ်ပြန်ညာပြန်ရှိကန်နှာသောကြောင့်၊ သခင်ဗဟိန်း၊ ကိုထိန်းဖေ၊ သခင်သန်းထွန်းအဖူးရှိသော အချောင်သမားများသည်၊ ပြာပြာသလဲဖြစ်ကာ၊ သခင်စိုးအားနှုတ်ပိတ်အဖြစ် ဗမာပြည် အလုပ်သမား သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌ “ရာထူး” ကိုခန့်၍ လုပ်ထိုးကြ၏။ အချောင်သမားအင်္ဂလိပ်အလိုတော်ရှိများနှင့် စေ့စပ်၍မရကောင်းသော သခင်စိုးသည်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင်ကျင်းပသည့်ဗဟိုရုံးကော်မတီအစည်းအဝေးတွင်လိပ်ကျောက်ခြီးကိုထွတ်ကာသံဆူးခက်ဖြင့်၊ ဒိုဒီနီယံ ဇာတ်ခင်းသူများကိုဆက်၍ရှိကန်ပြန်၏။

ထို့ကြောင့် အချောင်သမားများ ကြီးစိုးသော ဒိုဒီနီယံ ကွန်မြူနစ်ပါတီမှ သခင်စိုးထုတ်ပါတီခံရသည်မှာ အံ့ဩစရာလော့.....။

ဒိုဒီနီယံ ကွန်မြူနစ်ပါတီက တလ ၄၅ပိ တောက်မထားခြင်းခံရသည့် ကြေးစားအလုပ်အမှုဆောင် အဖွဲ့ဝင်များထွမ်းရိုးရာဗမာပြည် အလုပ်သမား သမဂ္ဂမှလုပ်ထိုး၍ လည်းမငြိမ်သော သခင်စိုးကို ထုတ်ပါတီ လိုက်သည်မှာ လည်း အံ့ဩစရာလော့.....။

ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ဗဟိုတောင်သူလယ်သမား သမဂ္ဂ ဟုနာမည်တတ်ထားသောလယ်ပိုင်ရှင်သမဂ္ဂမှ ကွန်မြူနစ်ပါတီ (ဗမာပြည်) ငင်မစောမြအား ထုတ်ပါတီလိုက်သည်မှာ လည်း အံ့ဩစရာလော့.....။

ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းမဲ့ကိုမြင်ရုံနှင့် ဒေါသပုန် ထလေ့ရှိသော အချောင်သမားအလိုတော်ရှိ ဒိုဒီနီယံ ကွန်မြူနစ်များမှ

ကင်းစင်သော ပစ္စည်းမဲ့ ပါတီဖြစ်သည့် ကွန်မြူနစ်ပါတီ (ဗမာပြည်)ကို အသစ်တဖန် ပြန်လည် ထူထောင်ရသည်မှာ လည်း အံ့ဩ စရာလော။

ပါတီဝင်များနှင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့.....

ဖေဖော်ဝါရီ ဗဟိုရုံးကော်မီတီ အစည်းအဝေးလုပ်နေစဉ်တွင် အချောင်သမား နောက်လိုက် ဗဟိုရုံးကော်မီတီဝင် ၁၇ ဦးတို့က၊ သခင်သန်းထွန်းနှင့် ကိုသိန်းဖေ တို့ဟာ မကောင်းဘူးဆိုတာ သိပါတယ်။ အသုံးမကျဘူးဆိုတာ သိပါတယ်။ အချောင်သမားတွေဆိုတာ သိပါတယ်။ နောင်မှားသည်နှင့် စာပြိုင်နက်၊ ချက်ခြင်းဖြုတ်ချမည်ဟု ပြောဘူးကြသည်။ သို့သော် ကိုသိန်းဖေနှင့် သခင်သန်းထွန်းတို့သည် အထပ်ထပ် အလီလီ မှားပြန်လေပြီ။

(၁) လယ်သမားကိုယ်စားလှယ်ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင် ရဲဘော်ထွန်းဝင်းနှင့် မောင်ဟန်တို့ကို ရိုက်နှက်ခဲ့သော လယ်ပိုင်ရှင်ဦးချမ်းနှင့် လက်ကွဲလျက်နေကြလေပြီ။ ဦးချမ်းကို အရေးယူပါမည်ဟု ပြောပြီး၊ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ပြန်ခန့်ထားသည်။ လယ်ပိုင်ရှင်များကို အနိုင်မခံ၊ အရှုံးမပေးတိုက်နေသည်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီ (ဗမာပြည်)ဝင် မစောမြကိုမူ ထောင်သူ လယ်သမားသမဂ္ဂ ဗဟိုရုံး အမှုဆောင်အဖွဲ့မှ ထုတ်ဖယ်လိုက်ချေပြီ။

(၂) မတ်လ ၂၇ ရက်တော်ထွန်းရေးနေ့က “သူပုန်ထသည်ဆိုခြင်းမှာ အောက်ကလူများက အပေါ်ကလူများကို ထ

ချစ်ခြင်းဖြစ်သဖြင့်။အောက်ကျနေောက်ကျ ရှိထွကြောင်း။ ဒါကြောင့်အင်္ဂလိပ်ကိုသူတို့တော့မထဘူး။ ရင်ဆောင်တန်းစစ်ကျေညာသင့်က ကျေညာမည်ဖြစ်ကြောင်းဟု”ဟုသခင်သန်းထွန်းသည်လူထုကိုစော်ကားပြီး၊လူထုကိုအထင်သေးသောစကားများကိုပြောခဲ့လေပြီ။ “စစ်ကျေညာသင့်ကကျေညာမည်” ဆိုသောစကားသည်။ သူ့ပုဂံဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်စဉ်က ပုဂံနှင့်ပေါင်း၍အင်္ဂလိပ် အမေရိကန်တို့အားနယ်ချဲ့နည်းအရစစ်ကျေညာခြင်းကိုဆိုလိုပေသည်။

(၃) တော်ထွန်းရေးနေ့ထုတ် ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ်တွင် ဦးညာဏရေး တော်ထွန်းရေးဆောင်းပါးကို ထည့်ခဲ့လေပြီ။

(၄) ၎င်းဂျာနယ်တွင်ပင် ဗ ဆ ပ လ မှ ဘိလပ်သို့ ကိုယ်စားလှယ်ထွက်ကာ ဒိုမီနီယံတောင်းသည်ကို ၅ နေ့လိုက်တားသည်။

(၅) ၃၀-၃-၄၆ ထုတ်ပြည်သူ့အာဏာတွင်သခင်စိုးနှင့်မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ် ဗဟုသုတအဖြစ်ပင်မဆက်ဆံရဟု သံမဏိစည်းကမ်းခေါ်သောဂုဏ်သိမ်းမှုနှင့်တားမြစ်ထားသည်။

(၆) ဂျာနယ်ကျော်ဦးချစ်မောင်အား ချီးကျူးရမည်အစား အရိုးမပေါင် ကလော်ဆဲကာ သူ့ကိုယ်သူမူကိုရည်သွေးထားသော ဆောင်းပါးကို အော့နှလုံးနာစရာကောင်းအောင်အချောင်သမားဖိစီးရေးသားထားလေပြီ။(၆ ၄ ၄၆ ထုတ်ပြည်သူ့အာဏာ)

(၇) ဗြိတိသျှကွန်မြူနစ်အမည်ခံ အချောင်သမားအလို
ထောက်ရိများနှင့်လက်တွဲနေသည်မှာလည်း လူတိုင်းအထိပင်
ဖြစ်သည်။

အထက်ပါအချက်များကိုထောက်၍ ဗဟိုရ်ကော်မတီ
၁၇ ဦးသည် မထိနားမလည်၍ အချောင်သမားနောက်သို့နား
ယောင်ကာ လိုက်နေသည်မဟုတ်ဘဲ၊ သူတို့ကိုယ်တိုင်မင်
တမင်လာလုပ်နေသော အချောင်သမားများဖြစ်နေသည်ဆို
သောအချက်မှာလည်း အံ့ဩစရာလော.....။

အလံနီ အလုပ်သမားသမဂ္ဂနှင့် အလံနီလယ်သမား သမဂ္ဂ တူ
ထောင်ခြင်းသည်။ အင်္ဂလိပ်အလိုတော်ရိများ၏ဩဇာအောက်မှ
အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားများကို ကယ်တင်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပေ
သည်။ တကဲ့ညီညွတ်ရေး-တော်လှန်သော ညီညွတ်ရေးကို ဗန်တီး
လိုက်ခြင်းမည်ပေသည်။ ဒိုဒိုနီယံ အန္တရာယ်ကိုဖယ်ရှားလိုက်ခြင်း
မည်ပေသည်။

ဗဟိုရ်ကော်မတီ။

ကွန်မြူနစ်ပါတီ (ဗမာပြည်။)

